القرآ

الغزالي

طه عبدالبا تی سرور

الغزالي

AIRMULIOS VIIRRUVINU VIIARRILI

تسدىعا دارالىدارىسى بىغاوتا الكۇرلەمىيىن كەن داخلون كىيىز كېك دىجامىس جودالىت، دۇردىسىردىت افرأ ٢١ – يونيو سة ١٩٤٠

三年一日日日二年二

日本 マガラ

TIME -

45-35141

COLUMBIA UNIVERSITY LARY

، يمع الحق المحفوظة لدارالعب ارفت

عصر الغزالي

كان القيس الألمي الذي أضاء الجزيرة العربية في منتصف القرن السادس الميلاد أكبر بعث فكرى عرفه التاريخ.

فقد أضيف به إلى التراث الإنساني مادة سماوية المتزجت بالقلوب والعقول والأرواح المتزاجاً أنساها الدنيا هنيهة ، فأقبلت على هذا التبس تستلهمه وتسترشده ونبعمر الدنيا على هداه .

وهيمن هذا التبس هيمنة تامة على مقومات الحياة في المجتمع الجديد . فن هــذا التيس كان التفكير ، وكانت طرائق "البحث والجدل .

واندفع هذا الشماع الإلهى يقيم حضارة روحية معطرة القلب والفكر والممل بمطر ديني خالص غالب على سواه من أنفاس الحياة و بواعثها .

وحمل بدو الجزيرة هذا القبس إلى العالم يزاحمون برايته مناكب أم أشد قوة و بأماً وأعرق حضارة وغرساً . ثم هدأت فورة البدو وانتشر الشفاع مشرقًا ومغر بًا ودانت بالنور أم وشعوب ثهافتت على المورد العذب تنهل وتتعلم ثم تحمل الراية .

ثم قامت الدولة المهاسية في المشرق فكانت مجباً ؟ كانت الفلاياً كاملا المجتمع الجديد فهي دولة عربية السان فارسية اللون عالمية التفكير . كانت الفلاياً جديداً ووجها جديداً للحضارة الإسلامية والتفكير الإسلامي ، فإن كان عصر الأمو بين عصر قرآن وتسليم و إنمان فقد كان عصراً عربياً خالصاً .

أما هذا المجتنع العباسي قهو مزاج هجيب من أم شتى تجمعها عقيدة واحدة، وتفرقها ألوان من التفكير، وألوان من التاريخ. وألوان من الحضارات، وألوان من الوراثات.

وابتدأ هذا المجتمع الجديد يجدب إليه العقول من أطراف المشرق تهرع إليه لتهتدى بهدى قرآنه . أو لتلتمس العيش في آقه ورحابه .

فلم يكن بدعاً أن يتفجر من هذا المجتمع أمجب مزاج فكرى في تاريخ الفكر والإنسان ؟

ابتدأت أقلام العلماء من أبناء فارس والروم واليهود تنقل

كنوز الفرس والأغريق والهنود في سرعة وحماس يزكيهما إقبال الجاهير وتأييد الولاة ، كاظهر على أطراف الحياة الإسلامية فالاسفة إسلاميون تتلدذوا على اليونان والأغريق وأضافوا إلى تراثهما للمارف الإسلامية الجديدة .

وامند تأثير هذا البعث السريع المتلاحق إلى الحياة النكرية عامة فترك طابعه على الآداب , العربية ، كما تأثر به رجال اثفقه والرواد الكلاميون , فإن المفتزلة وهم طلائع الكشف الفكرى في الإسلام بديدون لفلسفة اليونان بأكثر ألوان الجال المشعة في منطقهم وحججهم .

ثم الله عصر الترجمة عصر تلاطبت فيه المعارف الجديدة، فتشأ عنها وجوه مبتدعة من التفكير والبحث والتأمل ، وتميز المصر الجديد يسهاحة كاملة وحريات تامة ، عصر انتفت منه العصبية الفكرية الحساسة الغيور وسادته إباحة مشرقة تشمر بحاجتها إلى الاستزادة من المعارف وتحس ظمأ ملحاً إلى تلك الآفاق المجهولة التي تتفتح أمامها من مشارق الأرض ومفاريها ،

فما التصف القرن الخامس الهجري ءأو ما يسمونه بالمصر

العباسي الثالث حتى كانت الدولة العباسية أمة مترفة الفكر ، مترفة للزاج . مترفة البحث الحر .

كان للعصر العباسي الثالث طابع الإسراف في التفكير وجموح الخيال ، بل لقد انقلبت وجوء الإسراف إلى بلبلة هجيبة وعرض مجيب لقلل والنحل والمذاهب .

مجتمع المجيب ؟ امتالأت حقائب تاريخه بمثات من الشمع والفرق والمذاهب الدينية والقلسلية والكلامية ، حتى لقد أصبح لكل لسان ذرب مذهب خاص به ولكل قلم ممتلى، أمة لكرية تتبعه .

كان العلماء فيه أشبه بالثوار في عصور القوضي، في كل قرية ثائر ، وفي كل طريق فارس ملتم أو سافر .

وكان لا يد لتلك الأمواج من المذاهب والنحل والشيع أن تطغى وأن تثور، وكان لابد لها أن تتقاتل وتتطاحن، وكان لا يد لها أن تملأ الدنيا دوياً وزلزالا لا ومن ثم شهد هذا المجتمع أعنف حرب فكرية في التاريخ.

وهل هناك من مجب إذا رأينا سلطان الدين يضعف و يتوارى، وهل هناك من عجب إذا رأينا للذاهب الفلسقية تسود ورأيناها أَيْتَاً تَجْمَحُ وَتَعْرِقَ فِي سَبِحَاتُ فَكُرِيةً تَجْبِيةً الْأَلُوانُ والظَّلَالُ ، وتأملات روحية غربية شاذة متنافرة غير منَّاسكة .

وأحس رجال الدين بالخطر، وأحسوا أكثر من ذلك بأن سلطانهم الديني مهدد بالزوال ، بل لقد شاهدوا تاج القداسة يفارق رؤوسهم في قفزة سريعة ليختال في نوره رجال لا يعترف رجل الدين إلا بزلدفتهم ، رجال في طليعتهم الفارابي وابن سينا ومن شبه الفارابي وابن سينا .

أحس رجال الدين بالخطر فأشعلوا أصابعهم ناراً وأطلقوا أقلامهم بروقاً ، ولكن النار ثالت منهم أكثر نما نالت من خصومهم ، ولمل من أكبر أسباب الفشل في تورتهم ماكانوا فيه من تفرق ، وماكان بين طوائفهم من خصومة ولدد . فقد كان لكل منهم عصية وأنصار وكان هؤلاء الأنصار بتطاحنون و يتمزقون ، فالحنفية تناهض الشوافع في المشرق ، والمالكية تطرد ولا تطبق سواها في للفرب والأندلس ، والحرب غير خافية بين الأشعر بة والمعتزلة و بين الباطنية والسنة ،

وفي هذا المحيط الغريب الثاثر، وبين تلك الحرارة العلمية

نشأ الفزالي . فكانت نشأته على هامش يركان ، وكانت معارفه ملتهبة حارة لأميا ولدت بين الهب .

درس النزالي كل ما في عصره من خير وشر، ولم يهيي " نفسه في مطلع حياته لتن من الفنون، بل الدفع في زحام الفكر جباراً متوغلاً غير هياب ولا متحفظ،

تم الطوى على لفء ، وقد شك في حقيقة كل علم ، كما شك في أهداف الفرق والنجل والذاهب .

شاهد النزالي أن الإسلام قد انتقل من التلوب إلى المقول ، فانقلب إلى ملاحاة منطقية لفظيسة ومجادلات قفهية جامدة .

كما شاهد الذاهب السياسية وقد تقنعت بستار الفلسفة الرة و بستار الدين الرة أخرى ؛ فإن خلصت من هذا وذاك، فهى لم تخلص تماماً من ميراث اليونان الوانى ، أو من سبحات الأفكار المضلة .

فأرسل الفرال صيحة قديمة جديدة ، قديمة لأنها صيحة الإسلام في الجزيرة العربية منذ قرون . وجديدة لأنها دوت فى مجتمع أوشك، وقد غرق فى بحورالجدل والمفسطة ، أن ينسى رحيته الأول .

كانت قوة الفزالى التي خارته كمجة للإسلام ، أنه استطاع أن يقف تلك التيارات المتدافقة من المحاورات القلسفية والمناظرات الجداية والمنازعات الفقهية ، وأن يجمل القوة الإسلامية المناهضة لتلك الزويمة تقركز فيه وتتمثل في تمانيه وصيحاته المستعدة من الكتاب والسنة .

کان آشهه بزعیم وطنی نبت فی شعب ممزق متخاذل واهی الروح موحد صفوفه وجدد روحه وأحیا إنمانه .

مراحل مراجع الراجع الراجع

a fee to a state of the season

ه المحمد التي الحدث المحمد التي المحمد التي المحمد التي المحمد التي المحمد التي المحمد المحم

ﻜِ ﻣﯩﺪﯨﺮ ﻗﯘﻛ^(١) ﮬﻮﻥ ﻛﺎﻥ ﻣﺎﻥ ﻣﻮﻝ ﮔﺎ ﻣﺎﺩﻩ ﻣﺎﯓ ﻟﺪﯨﺮﻯ ، ﻣﯩﺪﯨﺪﺍ ﻣﯧﺮﯨﻨﻪ (ﺋﺎﻥ ﭘﺮﺍﺵ ﻛﺎﻥ ﻣﻪﺭ ﺷﯩﺪﻩ ،

وقضی الدین فعرة فی إحدی مدارس می بدای فی بدله، قرآ الدله خاالد علی (الحمد س محمد عاملی، انه حاجت به عدله این لاستر اثامن محمد، فهاح این خرجان این لامد الدلامة اداری عدر لاسم عیوا

ولى حض بندا من كاب من في من المه أسلامه و كاب من المه أسلامه و كاب من المسلم المركب المراقع المركب المسلم المركب المركب المسلم المركب المركب

: قطلت علم على أحد ميا ول جي ما مهي ولمعمد فلعلميها فالمث في ولادويها والال رجع واتحث و إلا هاكت

ه) کم کا جے وجود اور شد اور اسابور کا جمہ اور اداد دورہ جے شدی اداد اور اسابور کا ماد اور ان کا ماد اور اداد کا اداد کا اداد کا اداد کا اداد کا اداد کا ک دیکارورد کا دیکا سے بات

فلست به آساب دیای و حد الداه مله آن و اللی به ایل و اللی به ایل و اللی به ایل و اللی الله ایل و اللی الله ایل و ایل و الله ایل و ایل و

ا ماگ مصده اصور قامل و ما بد ما هدار م ه آگ الأد و عدمه ما مهر دی قر محد الله م مای فلوق می حدقه الهه ایک فی حوال فاصه الله م رسه الله مه و همه آگ الارشاده فی م ه دورو الله مه عد عرف می خواصل بی طوالی ، محمد الله دارد که عمل می عدم الا شام سوال حتی حدم الله می الله الا سوعال می قراف خیش الا فصه الا ما مراو فادر قام ماده و کی بیانی دید مصلیه ای آداب معرایا با ها صاحم ، ما بدید اما اصال پایه من در بات ، دم صافی پلی این الدی می شدیم از این ما مدید اما این این این این میرایدهی دا ادمایی کم داو امال آلیان ایا ما ایا جاداً

و آستی امای و آستج و ایه اینکی دا کر فی خیبه وعرفته محافی اعیر سده ایراء متعبد فی کل اعث، معرم با محادثلات و بدقال ب با معدد آ آسد اید امایتجا پر و باید اسم. فیراند در مدهد در ایرانده در ایرانده در مدیر و ده می ایرانی بدون محاکم فی ایدا

وقد ارقی اسلو کرد که وقد کند و دعو که عدد که و دیگر به به مصیده خدم فرد و وسعت فی به ممهکمة معرسه دیدن و خدال عالم بردسی صدح اشت فی ایم مهم د در در دیدن عدماً می جدیل فرد و در در در عدماً می جدیل فرد دید

و المحمل براز الداخيا و با به المحمد شايدة أي المحمد المح

طرائه في الراء ما محث

و کار مشار می که به استقدامی انتظامی از فضعه توضح به این ایاره این افزار می حداله و مامای بی طرافیه فی در اسامه مداهات و ومراهمه باینجی با لأف کا از مقائد فان

اله وم أراق في علمها ل شاق ملك ر علت الله عام و الله الله في الله في ملك ر علت الله عام و الله الله في الله ف

لا أمار بن محق ومنص ، ومسان مساو ، لأعد اطلاعًا لا وأحد أن أص على به به ، ولا سعو أرال با ريد أن أعلم حصل منه مراد على كنه فلسفته ، ولا سكم را ه أحجه في لا وأنصد مايات على كنه فلسفته ، ولا سكم را ه أحجه في لا والع على عرة كلامه ومحه به ولا سعد ولا منه مراد من من صوفه ، ولا سعد ولا وتوصد ما يرجع بيه حصل عدد ، ولا رد ع راد أخر من

و ده للتمله بي أسال هم أنه في نفت يد در مافيه به وقد على المعطال بين درية خف في لأمور دائي ود الي من عال ماي و المعطال بين درية خف في لأمور دائي ود الي من عال ماي و في عال شدفي به عراره عاقد دامر الله عصمال في حالي الأناجلداري الحداثي |

. = =

کاب حدة على مادشه عالاً أن حادث كا ية حاصه حدة عافة على حاد ومام عدد ما الله با الله الله الأحدة في المام ورا مه نجی آرا ۴ هده ی طالته یکی مدر به یجسب عسه به ع حدید مشدی حایی و فید ما بواقی خراته الأولی صدی عدر الله الآولی صدی عدر به الآولی مدل عدر به الاحلی می در الحلی می در الحلی

ومان هد الأمه في حاجه إلى عدمتناق ، ع في حدل ، ١٠ ع في حصومه، تاريخ في دعر الحجاج و ٢ هان ، تراعبه في مص الحجاج و ١١ هاين

ولدی لاح دید مصد دامر داد داد مکن آل هما او دی لامر

وله الد عدد آن کور د باد فاید که د این ده ایش د آن طاح لاً دیر فی انتخامه لا دی طبی دعد استانه و د استه فی خدا و خدان ده عدده فی ادا هات و انتخا

Com + 20 1 10 100

عادق كرب منو

الله و کد هی محسه دول حدود و دل کارده علی کار لاه و کد هی محسه دول حدود و دل کارده علی کار و عترف عدید حص و عدد داد هم دل عدد و و حدد محل معوس و استان و از دوس و اثم ولاد مد س عدرسته مصاله عدد و و درد محد با محدد عدد سته از و و عامده و د عقو عشر س ما حدد می آیا عول شمود اس منطامه و محمد یک که رکالامه اکرار قصیه مامد به اسامه منطامه ایر قبلشام و اسا به انصیعه و کالمه عارامه اد

وق عدد مع مری ما سدهی من حاد مساوسدده ، و حدد ما شروسه و شمو در ما شروسه در ما شروسه در ما شروسه در ما شروسه ما ساد سامصت در در شود در ما شروسه ما ساد سامصت در در شود در ما شروسه ما ساد سامصت در در شود در ما شروسه ما ش

حتی به خه خدعه در سریهٔ هر مه وهید به مه لاپد فه فی به مه دیمهای همی خدمش ... داد قلب باث عدا ا باتایین به صاحبر داران با دا تجدیده دارات درانات کرانس با به ایه

کال مصادیق و ال تحدید ما این الله مدود و الصوفیه داد کال کارد حدیده فیر سداد الاسد ف ای عدایم ، فایدیع مرای کام به محث کمیها و عشی محاسبه، من و شاد شاقی حداد اکرها راه کی این مدادی السیحه ما عمم اعرای می - سبع أن برح يه ، حدة د طر اللك عن الدود الديدية الدي

مان اصداد الدوري الدورية ما الدورية المادية الدورية ا

48

84

N.

A 14.

وهر صدی لأمه وی ه یا لا سوم و الای ه م مرمه و الای ه م م م و الای ه م م و الای م م مرم الای الای م م مرب الای م مرب الای م مرب الای م مرب الای م م مرب الای مرب الای م مرب الای مر

A STATE OF THE STA

مند سق شد، لا مه سرلا عدد ، دلا عدو . لارحه عکا

کی ہیں۔ شراع ہو ہوئی ہوگی مطائی ہوجیہ ممیلی کی بڑتا ہے مسام دیاہ میم حدیث

ه کلی بدای کار ماخور تشده با طایره فیل آیک . و تمداها دو کار افتاله آنه الآمان ما این دایر مواو مقی دا اسمه می دیمه خوا آولا دایل چاید شمل آ

ه به ځاه عصو د ب ته د د و د به ځای د . ه ک دی عرب خه د به حل عدده و رموند ته لاعل کاه ده د عرب همده تمور د د ر به ال حاله ده رکړ حالم الأماده که د عل مصبحه د د د

ولکی ها به علی به ایند که مثنیه می جه و کامر سهص ځنه یې خه به به به به باید عقر به به س معصفر خیرقتر بطاعه ما ده به

...

1

ەب

- -

أساب عريته بديه

عبال الدان في كمانه به منقد من الداكل به با موجم كالفار عبراج احال

المحمد لا حصل عملي و أسلممبر في ما أو وقد أحدقت الله من عمل عمد حوال ما ولا حصل عملي وأحدثهم الماراس والتعليم و فإكد الا معتقل على عام ماه مهدة ولا عامة في صافى الأحرة .

ك يك ت في تي في سد م في غير حسه بوجه شه وی در عر ۱۰ م خود شد در در در شد فللعالب عي جي مد حاف ۾ ان اين فيا شفيلي عي الداري ہ ستمی کی لاجہ ہے کے ماہ بدو تا علی te en en en en entre en en en حورال مني سافيس لاحتكام الاوتحس a will age to at the a restact age with a ع بي ١٠٠ م ال ١ ١٠٠٠ عن الإعال بنادي : الرحيل من الله بين من المدن عوالين يديك السفر العلويل، و حمد ما الله من حياد حمل المعاصين و قال لم تستعد الأحدوثي المعاوم بالمعطوم لأن هذه علائق فري عصم والعمل بال تبعث والعدم والمجارة العدم على الله .

مح مرد مدن و عول هموجه عرصه رده آن طوعها و الرائد مه روازه في أدست همورك هذو حواله الص دافی عن ما عه حدوم رتب النف , په ولا پتيسد ناک ناموده

ور أن جرد بين خال شهد بي أد ما وعوا أد ة ق أ من سنة أشر الم إحد الحدرين لاعلا العامل ها شم حراراً عد الحدرين لاعلا العامل ول حداث المحال المدال المالا ا

ردن د د می تخمل علیکه داشد ب مسیه عاملهٔ ۱۹۰۰ جب د به بیاد با تخهٔ بازه به دیم می فید ۱۹۰۰ بودش ۴

ه کال مدهمه ما کرد لا این شهری بدی تحمیص فی فار سه ه این با عمول این این عام الاعتکاف عمت آسات و شعه پایی حداد اسیاسته مداعید تا به با اسال سی دیگ محاشیص لارسان بداي عاد مين أكبر حل با بيداه في عميره فدايد في بيداه في إحداث باده المدينية والأمام وعميره من المستوالة أبي يداله في المهاد والقصدة مدالهم كران في لاحداث السادة

و بدآ مکنولانده نیان جیمه مسطی در آن معکد آبرد به علی صمه جیل و بحث اُمد فیم سایه فنادو عکرد: لامد مصید علی در که شیعه

وفر عثرف ما بي را به هرجهها مكم هُمَا لأنه مني أم العصفة في الله ماد فعته ما هام ما العد المناب أن ما كتبه أنصب الحالمة

يدوانع حسفيه مرابه

فهن جميعه ن ۽ بي عدن ۽ اسي لأنه ۾ يو ۽ ۽ کي بنه فيه جامه پُه آن عثم منځ که صاب خدم و اشار نسب

اً بر آیه اعلم ای ایند ایس او حرام اشتایی و حام الحدوی جایا اعتجاز داری او منف این دامندیان آمیز امارات

ید فی حاجة پی کثیر من الدیاجه مصابه العربی بر عول فی سه حة په تریث مدر سن لأن سه فاله عمر حرصه بوجه شه ویک عثم ومحرکه صب حده الله الدیث وهن هماث عمل شار به ایجا ب حاد که امن هدار معث ه هی ه را و تخالف عی هدا . عث و شی از و معنی ال استه فیه ه کار حاصله هجه الله اشار آخه اما ای عی آب بهی در و ما مصله الدار فی او ما لاید ام

وی د کن هند شده مدی هند کاه در ب ال دوخ ه وهن را برگ دری بند اس کهان دیگ مابر آ به که خدم واعدهاهه انج

شت مرلی فی کل عود رسه ، شت فی دمة مدود کا مت فی مطاه الحدید ، أهد فها و دایم ، شت فی کل در عم محت خس دفی کل در آنه الحدی الست حلی فی مکرده آنم آنمس هدایه علی عوالی حدید و بعض و شده فی کل آفق شاهه فید الصده و مود ، أو حس بله ال دیده الصاد و الو و ما مه د آن هن سکمیت عرفی طرقه به وهن حقیقه آن است ما صفر علمه بالا فی مداسه الصاسم، وهن حقیقه آنه عدال طفام و کلام لایه محد الله و الله اس عه حدیمه من حد المدرو و شد

عرقه في سك

با هده با فی مده به علی می در به به می وی سنگ دیم حد آمیم اس فی مده به علی سی فی کل مصاده و مهمی لا حیاس که مشاری به مستخص کلی در در با فی کل مصاده و مهمی ومنص حمد مین مستخص کلی در در با لا غیر می کاران کار است علی مده به به ملاطبه کراره و باید واجامه از که ولارید فی لا استخساس علی آه این ساوند و ما مدمد کراره عالمد فی

ست هده آکبرا ب شت اه است هده بدر هرم لاغ ب أه لا بيداند بي مدهب من مدهب او ه اس لاو بالا ه قد أحط كثير من الله حي العربي حاليا صور أن فاره شق بد عدرت علیه وهولند می فی مرسه عامله با به قاله این می شاشدین الشوف و م

ه سده می عی هد آن در به بی شکام و در بیان م خواهد در می همچ سنگ درویا عدم لامر و عوو در آن عدد بی کی می که عبید اثاث م خایق بین در سی عدم می مدد آد همه آمیم می بی می آخید داده و می هد بحد ده بری در در در

ه همدن پاد الدوه و دو الديهه و الدوه الديه و المعادد الله الدوه الديه و الدوه الديه و الدوه الد

ومن بمرأ مدصد عائدهم منح من بان سطوع الله می کشت مهم می مسلم و وقد افوم خدم شد امن حجاج الدائمة و داشته الله م والدائمها دا دسطتها و دائماند او عامل فی عصو فرها دا جانبها و کاره معال فلم دارد علم

وقد عرف عنه هد في دوده على المصية ، فقد عمد الى وصيح مد همها تديد كه جمها او كنه كان في وصبح مداد الهماء أكثر منهم أعسهم ما أوقف حه و الراه في عرض عججهم والراء الوقا لأقدح قلم ال

ول عرجه می ده عد سائری مه ۱۰۰ ن مهرد عندهٔ هم

ومن هر اول به اسمه المسن به کشیه اولا موس کلی شیء به سبی مکوکه با فهم الدیر استامه فی سف وفی خاه و تخیم فی پاید به حدیم الآراجه ایک به این قامل مها فراف لا ؤمن المحاصر الا اسفه ماسا هم این از این باخته این تا ا و بیدان می فیکن ها داد فها العداد فی باید الا اعداد

المرمن می کنده به صرفه هدر رخ بری می که کی به و فهم به حمد او شدید محتج کرد به رمه و لاشمر به و و مرحمه معتریه محتک هی استه د و با هم رحال عدم محتج

7

م بردن فحری مربو فی ایم ، ام عی لامی میتر مده یک شاه حدوده سالت به بردن معین

مکن میں میں میں شککس آیہ تد صدیه فی صدق مع ذروع نے مدا حداق لعم ایم کار می ڪڻي محيي آهنان ۾ اس اهمي ساند ۽ العجم هي آڻيءَ جدن

معر عاله الله على الله المام حاص الكهام المام ا

ہ میں تھا جمہد میرافی عالے 'مات ' ہیں وجعہ ہ جہاں میں جا اساسہ اوالہ اوالی اساسہ میں ان اس جدہ اصل حل محاصل علامہ کی انہ

وه آه سه و بدن سه معدده عدد به به به بدن و معه مورخد در محمد به محمد در رام در ای به فرد من شخاره فاسیه

لاُدی بنا رہ باہ قومین و صافہ یہ کی ہا۔ ملہ وبایش جین اصاد ساہ ہاسی

و ما مه کتابیه دانسان با حداد دار دار دامهای آن مهی دیده المطلم فی در دیس خدار و حدار داد سازد انه در اندان کل هدا و محوم مركان مد و ترق و رأد أنم يحدن الرجوع ولا ستطاع فللقد با ختين و محام الداين

مردر المدى صد الاس تحدد عليه ث عدد موطى لاحده على قد إر دله و صاح حدره و تصلح عدية لأفكاره و هداله

حقرق میری فی بات مدرة بهت خوده و ایک و الاهر عکم محیدة مدن و عالم محل هتی سری لأه من مخ ین خداد و در ک ساله ، حی فقد الکاره ، آن که دیان م فی عالم علم مده فیدة معمر ، فدن لأه ، هد أه حی ده ال مده سری یک مرح د ا علاح الاجوال عالم بدهنیه و عکم به

میں بیٹ صدال ، میں یہ والدخان و عدر بدی عرح سرور مالاقوں ، بلحاً عربی الی بلک ، عدب بلحدہ ، ویطنب الإمان ، و شد بھیں ، البلاء ، فاحاله الدی خیب عطم رد دعاہ ، فار میں لأسرار ما سیل علله الإعراض عی خو ودان ، لاعمان

4 4 . .

و قا سیات اوج داما شی در ایا هم و انتشاب و داماه کال در داهو افاک دوما دی دارا لاقی خواه در انتخا در فراد این ایمکا الازمار همی پی در

اها لاه ب هو سر داده برای ، به حدد عاله ، این می الله با حدد به الی خاشه که به مصرف با بن کی می دانجه آن جمعه عدول بو اسه بط عدوله کیمو

قرق ما ديده في الما السي الحالم الله في يعته الحرام ، الل م أمالية إلى ممارقة الله عن طراق الإنسان الشخصي له ، حاد ۱ در مه فی ۱یک و حالا عمل احظم مایی عالم حها کمای الحظام مان سوالت احدد حتی تنام صدا مهم

S - 5 64

لا على الله إلى الله إلى الله إلى الله الله الله الله إلى الله الله إلى اله إلى الله إلى اله إلى اله إلى اله إ

. 3

. 4

. 43

.

و مد سینه ده ی ی هدره مدت کامی روحی . و محاری لاء کاف د حشدة یشها الده ده الداد الداد الداد عکای مصم

1- - 10-

وران ، ب حد حل مری ی دمشی، میلی علی ایلی اور دو میلی ایلی و دو میلی ایلی در دو میلی ایلی و دو میلی ایلی در دو میلی ایلی در دو میلی ایلی در دو میلی ایلی در دو میلی ایلی ایلی در دو میلی ایلی در دو میلی ایلی در دو میلی ایلی ایلی در دو میلی دی در دو میلی در دو میلی در دو میلی دی دو میلی در دو میلی دی در دو میلی در دو میلی دی دو می دی دو میلی دی دو می دی دو میلی دی در دو میلی دی دو میلی دی در دو میلی در دو میلی دی در دو میلی دی در دو میلی در در دو میلی در در دو میلی در دو میلی

ومن تم صف وجه صد أهها لاقد س ورامي مده المداعة الأحداد كل وعب إلى الله المداعة الأحداد كل وعب إلى الله المداعة الأحداد أو وعب إلى الله المداعة الأحداد الأحدى تم رحل المداعة الأحداد الأحدى تم رحل المداعة الأحداد المداعة ال

تج عاد ہی مطام ہ ماں فعاش معار لا ملیمکا فی مامن

و محمد و عکير در هم مع د دود سد س في سرسه المعامية الله على حال دره المعامية الله على حال دره المعامية الله على حال دره المعاملة والمعاملة والمعاملة المعاملة المعام

بيات معدمة بعين

به بای خدد ما بی بین دیگا بین با کیل میهم آگه الآل می در ساله د ته خدم به دام بین ها بین میکا تین ترجیم همیم الآنوان با عدد سامه قدیم آنه الدمی د ها ششاد لایمان د هیم مهما a Kendar and a ser age of good

i

بعد می میں ان و سنت صداط عداً ، عول فی حاشہ کا اسامار ہی صدی اندہ کی فی مجائی ہی جائی ہی ہے ۔ کارے بلا میں شاک ڈٹ ٹی عامد شامو اب استان بحد ، ا و عیرت به عداً ، از انگوا ہی وہ بدیوں حواد ٹی ہ شک داعظ با دمی مادہ ، عدرہ می یا ہے۔ ہو الی

وران دا ساه فی مداد خدلا می کا اصابه به روی علی افراد شداد مشاور داد شده ما داد مصم و فی مدی د شاال ایا هی ام عداد ی دها هو دیر خد مصی د دود داش آمود د داده د استهید ما دادهانده فی

ود سدن مری تحمی از درها آمی مدهمی امریمه فی رمایه آن شکره شاقی در و حمایی اداک ب اداواد او د هیره اوها سه هدار داهای در در گره سه حداثهٔ باش مدافستج شان مدهد می مداها کمی ماسر این در می در تحدیده لاسکی ه ، کی د ای حدر د که المسیة عی قدر ت مده قده کی کارت کا رفید شک لی عدد ر هده را حد د ت مدسه کی کارت چ فی مد عدم ه ، د د د د خده ایجال رهم فی آرهان ماید کی دهده عدم هده کدار د کارک ماد هال و د د این آشم حدیده کار و ما چ هم د ایجاد از ماد با خاص حدیده کارد فی

ر ان ماده اسکار شامی ای عالمه سان و شمه اسکه می بی سیم الاند ان و همی این داری داری میداد حصال ادبین عمر پ عداد و دامش داری داری عام اللی حداقا و دامش

ه صمه مین در است و یه پی هم شدگ و فهوا بدی همهاعتی داشه که ی محادلاته المصلی و شد کام المدادهٔ مع الحل و عام و بداها هما و امد حصل عبده المعمل کی عامل عدی ادامی بدی لا بدای الا و ی

کا هد افکی د به عدر کمر، لاندن است

علمات با نامل علم وگرفتجن ما بادی به العمل والرافض طاء والقا

دائ و حصے ودیات میں کا پر دو دد لامارہ شمر و وهم العالج الل عشر و الحرار الله على الشاء ولأحاسس محاعة هو سكي أدر ما ي والرامة حايدة

المداحة بالواد والهدا فيداع ملف ويبك التحاف ين ديده لاد ده هي كي به دهنه و ده لم أه إحداد المحقق ما ين فيصه فكم أوعد أروعا أ

کامیں کے بات میں الحق کی کی ان که لامریعیة والمراات تاموه مراطالة ومنم مدفوه ولام للعدف الم النهوال المعس وميول عالم وأسان وحاو والمس بافد الصعف فی لا نے نا وغرف کیمیا ساتے واکی آمیو کے مامیر

ود كيل مد شك الريدي و في بدرس لا يدن مسمي نقب فکار به هم بری ناح به یک نام د برمحمه کم ی ی هید من علی عشده ، علی عشو د مه

کا رصل مدہ اعدی محمد ت کہم وہ کمنی

على الموطنس ما تعمد بين الكراث وثباث على الدارى و أحساسه والمنجه مثاعاً العامة ومدعاً المعارد ووساعاً دوجه والمار أن الإحدا عدد علاج من الدادة الدارو فكا

کال بعدی داشانه و آمازه به به که وکشوفه وحیهٔ به اسام سمیه آصبح داده عصره سک واتبه ای حدد م روح الإسلام فی بدال احاسی .

امران ۾ باف تحو حق

کامیہ ، لی شام کہ کہ جا ہو '، وہ سمام ہے سندار ۔ میا ، کا حدث از بر مید ہیوم اور ان سعی ہی الاعال حاصاً مصاب حصفہ فی حرج مفقہ

کال محلی سے ُسلحاً کی لامل محقائی تا بلائر می عدیدہ فلی سلم ، و رضی روحه ، وتر سی مائل لمایا سی شده فی الحیاۃ

کہ دی سہم ہم فی طب مدی والس م ب المو ، وکانٹ جفولہ بدال و لا آما ، وہد سجٹ و الا تعاوات و خارف علال الأمان حسلة التي ساسم الروح الدالم في شوق وهنه علم تصفر محكم و سام کان بچر و سامی و صلی معکیر و بادن و لأنه شعر عرع لاشی بنالاً حدیه فراعاً ، ومعودة النث تمیت حسه ، ونمس عراضه ، ونمس حراس حرافی فسله ، کان بخس صآنه لحدة ۱۱ هدف ولا مین

ودرس عمر الكافر ليدس إلى الله و مقله الديمة و داهه الديمة و درصه فاسعتم و كامر محده ، وهو من شريعة و درصه فاسعتم و كامر محده ، و كلمه و حد الكاثميين الدكرون الله و صداله وكا أيم هلمون الما هماسيك ، أو محرول الملية من الهلماس الحساس في الرادة الحسين و حورة عاصله و أداستهم

و فراس علسعة وهي معجاد العمل الما الري و يو صي عقيد آمام اند بردي قيسه برديو ها و هاكل علسمة براته سكاً عاده ما و ما ها و شده والريم الما بحة في معافيها ما الا فاله بدو أمل مو براي العدل و وعمر كامل الأهداء الما حاد المدد و عالى الله عدل عالى الله الما الذا الا الا الا الما كر ما

کال یا می حدید بهت سیاد ، هم لحدو العمل و هم الم المعلق و همه پی لاید را دانید ماسی حدوق صیره الممر یا آنه ما هم الای در المحدید ها الای در المحدید ها الله می المحدید المحدید المحدید المحدید و محدد ها و محدید ها و محدد می ادارا می در می در می دارا می در می دارا می در می دارا می در می دارا می در می دارا می در می در می دارا می در می دارا می در می دارا می در می دارا می دارا می دارا می دارا می دارا می در می دارا می

وفی هدا سه حد در پست دار ما می عمی رحل سال با الأمال و شدید و حد هو الأدم العدوی دامند در چاه فصحته ممه و احد داشتر دامخه استه و شوعات حی طافی ممه بات بهین و خو

1 . .

ه الله و مند من من الأخوا الد خول ومعما م فيل و حلي عملت لل يعني و معل و . - و الا جال و و ي بغفة جن خصب ، بادأد بأديرة و و افران باحدد الدان و سافان الأملى و لأ مدد او محب ده و حدید ی دی می می دی د وهم يا عو لد ت يحي حب بديث إلا ديو . حال على مها فر فد قدت ، وعظم التاوه ، ت الله على بديره و ح - وم محد أو أن غو م وم صرعراً ، فيم فصت عبيث أو أما حوا أقالها ١٠ ومعلمات فالحُ المبدع إِنَّا المحمِّل إلى سيحي حسفر الساح فتعتمس عليه لما دار فياسي وفي الأحالد هدد أماحا في الداية ،

ال بال محمد من ساله ال عالم الله الأسماء حلى ترى المرش الها من حويه و سم لا ترحي بدائ حتى الله هدام الا بدائه الأسم المستخدم من الأسال المستخدمات الأسماء و من صور عملك و و سمع المطالب من الله المان كموسي الله الله الله الله الله المان المستخدمات المستخ

کان آن می رید بر هر خراب بری محص عوام می ای داده مرکان حب شده مدایی و عداله اهر فطاد آب الأملی فی هدا عدمی برد داده و ایت ادا می داد هی خارهٔ حتی کان طایعهٔ عدد داد در این داد

کال هد حب لإهلی ه، د مه ور یه و اده ، و اصبحت رسامه عدد تره محمة ، وقد صبح محمد و آملی د به فی حسل ناگ معلی حلی مد مراسمه ما د ، لأنه از به شه فی کارشی د، ولایه مجمل طبیعه آمامه محال داره یا د در د ، د ، م

وهکد خانه بن بن لاعتکاف دیده می حد ب مساحد ومد اثم با بعدد بندو تامل فی اید به علی حد وجره جمل به بی خت بازهی هو با به حداثه کرهو میر ماده . عربیدی الموال فی گرصیح استاده

ه سه ده کل ی د سه د حمه ، وسه علی کی عائضي فاعله و مصله کل شي و ما دس له . اي و عامل في أصه . حديد و مدة ودل في لأحدث ها و و و مكس ما ي waste and a comment of the second له خوی د . و کی ما ل ما ده یا . د عرفه د ج به ما الله ح . و في ه ح م م م ه ه الله على م ا طن عبر صه آ وكديت وجه في بمرقة الدسيدية مع في ورحى وميسارعا ساهاما لأناءه عاساء مه والأ كالت مع الركاب و المراك والرسال ر عا و دو در دو دو دو کی موردی ه میں موجود شرف می بید اسلام میں والأن شرف كل موجهد به مسه . وأق عن عند أثر من بار صعده · والرماقة أعامل بمالية الأبيام عقيمان يمكنك للماء والمس سع من معرف م معرف در م معادية يا يعين ، هي مطل مات ، ويدو يه إداد يك منه يه يا قات

همی کی افاشد مهدار ۵ حصل داشته کلها فی کله و خیا هی هم ج رسانته و رد عمل اداری داشت داد از مارد 5 افالوسته ۵ حصل سه اید همیه عمله ۱۱۱۰ خادد هی عمود ۵ ایل آنه امرانی و رسانته با ۵ خداد محمله و مدارد ۵

وقد أعد به بی نفیسه بیری دسته باسطیر و فقه و لاعتکاف کردن و کان بعدد است الدستون و هین محمد محرانه وجود و امراحی لای الله فی موکم و پرسده

هي معرفه ضر مي باطبية عبر خو س حجس ا

ه وی خواص های های های و ایروه پروها آی خی اید این خواص های های های آمام اسمی وجرافی ایر امامیده ندرای

در دون مهم لا تردن مم قد از رلا خواس حس مصه باسام خرجی و تا این الا مسال فدی ها ام مصامله ما قد دار حدل و مداد ایا دافع از اینکی برجال کشف الدهای دار این مسلکها می از ایاب ملوب او او باضه

العدلة و دیگ سمی الاس مداهای بردیه می اهلامهه این الصوفیه او المحامل علی احداثی آدر به به آما به و مداه په فده اول آن به مان اصامه ادال بین العس الا الد ما و عاد ادادی الامال کل مان صلب علیه من دال

~ y

, i (5)

ند د ب

(i)

...

, ar

16 II.

÷

ی قرقدسات می سوات خاد ۱۹ بخار می ها بطایی علی آمبر را دخود ۱۹۹۵ با خبر امام علی بخواس خس ۱ بلغ آب اتی بدا که اها با خباس

وا مرحدات به أنم على الأساء الويث ها ما عادف في صرحه أن الدمرفة و سأن أحاد الله الحواس الاسل و مأن هاه يطامات الاحمد عديمه الأدارين إلى معافلة أنه الله الله أن الله ها أو المهلاء م

وقد در الدر الدر العلى أن المدولة الوالم مع عمده أنهم أن المعطل حواسلة المعملين الحديثة التي من الجعلمية والدالية والم علقيد والمعه الأياد الثاماء له العافل والمتحدث عن أدف المسائي وأطلص ما يك وا

ومن مشاهدات على الدسيء اللج في كالدام عدريهم

0 - 1

1.43

4 0

100

. .

...

...

ا ل

La.

جي ا

ar . P

. 5.

شد عه فی با حدة خرصه کند ، وی هو است ند ، وهم هایمه و ا عالیمه آصص مین برای با استه با آرایه و این تختیج برای با این کیج فی ایم کندر ، عمل فیمج ایس فیم که کافتم لاید روان ولا نفرفیان کنف بالا مین خصص های

وه شاصدل والدي على الدافعة و حاك يعجر عم الله هدا على الله الأعادي الف صلح هذا المحال أو الفا و ك اللهم ال

وال المراس و هو و کال ما کلیمه المراس و کور ه و کال المراس و هو و کال ما کلیمه کلیمه کال ما کلیمه کلی

ل ل هـ مدهب فالمده فدمه فالت أنده على مده الروحية والا يدل بده أوه فلس في مداسه الأسكندرية برى الا للمدود والقيص ها السعادة في المستال المدادة المدادة الله المدادة ا

ا الله و با بدا م عدم شد با عال مستم باین عدم و به به الله و ما بدا و مد می عمل حارجی الله و ما بدا و مد می عمل حارجی الله علی الله و ما باید و مد می عمل حارجی الله عمل الله و ما باید می مدانتی از داد شد و ما باید می مثل الله و مدانی الله

و المعود مي على و صياً في تحدد ما قد ، و حل ما هدة وتحرد من د الحظالة ماسيد ما به قد المعنى له الأمرابي أن سي د السنة الداللة على شيء من الداعل والإهاد

می میں ملا ہوں میں جائے مدھ ہے دائیدیں الدین اور موری الدیار مائی مصلح کے علی الدامات الدین الدین الدین الدین اللہ الدیکہ کا وقادہ مائی صدید کا میں سائیدیں ، ولڈ کو مالس الدین افتدا جائید ہی المحدث الدیرس

و المدولاه في الإدلاء تحل و د كامل باطلق و وقد المحت المحل و وقد المحت المحت

ولار ب في أن المدونة عدوجات في لفراني فالديم بارءً
 ويكسب محمدً عدَّ مشرحُ مدحدُ أمد القارى، إلى صفوفه ويكسب

ه به ملونه و فللصبح أن جعل مها بدأ و هم من الكي في الوائد من كالولايد اللها لا الدولية العلم المقديد و الهودة و أن مولم كال و تأ وصداً في الأمام الا

د دوی به بی فی ایج المصاف ، حمله ی به وقع علمه ی ده . در س المود د المعیان د است به و حد اینه و اهایه د اینه . این کاب صدفی ده این د د به د امر آدار د و این اصابه این دی الصیاده لاوا او و مصا

وصف سے تعدمی ورائد ہے تھا وہ مہر وہ کا حصر میرد عامدی دشت ہے اسادہ بعدہ و اُعام عمر عمر شدوی

The state of the state of the

وعدد به على مرمن

وغير الاطل عبد العالى هو بالله العلوم دفيا عرفه عبدة

" I say in a direct order they است مي ال الله المناظم المالي الحري عير منصح ١ و عج د له حلى محمد الله المعالمة المحد في عوا ما يو العالم Sal ac. Se consequences ل د ساوس عو سامه کی درمه ندور و هم هر حلي بدي از حصي به منه و بر عوام بر م ي مركو ه e point ora, soin or a bear buck (as , so)

Specie

0 20

4.

. ...

-1

(18

10 0 3

لأرض بتنهل لمدن لأم النهن والأكث ما المرجمهان وقال ده ده و حصصت سول به وه ی د در حد وللله مد م الا و الله عصم هم الحقوم) دول رسور مسكرة كالمتصمرات وكر مروق صد م) وفي سي سه ي المده " يُه عود) بر ما ه ما دور على لا سعه عها مرد لأهرب وعرهم عوامل له لا مه م لاحد ون در و در حرف المطر ، وق هم إلى الأثرع و كالحدث إلى الدوائد وعلى صف ه حديد عدرة عي طي ه در ال الده الأجامة ولا که به شرع سه لا مشی که به حق و مهروحا ويدهو حاك مامن ولأاباء الدو وكانان هد ا من بداء اي حرد تم بد كه ايت ال مجمع وعلى ليعد فيجيب أله ه ج ع دد ه ي به اهدره ه د درکه در ک وق

ا دری ۱ تصوف

4 3 .. 4 .

la je

- -

و عدر مانی عالمه قد میله از با ما شاف و شام ه وهدای لام مانال دمان است مانه کار ازه مداو کام ه صبه له من و دند ۸

اف تا مصوف حداده می آدولا به شیم حداده می و یمکا لاستهی ده کمر نص آداهد بداره دو می دادی حداده بی یمکا

و دان درو د د ف الرا الحي وجهم دراته الأكه بن

وهم بازی در مدول در و به که که مدد و آن موسود کال فی مصهر بری جانب مان بروغ کی در وقیه و بی حالف وضع و فد در در مادن و و بادانته برفتان باد و ح

وعد ، لاخلی من لاحلی ، یکو ده دوند سر و اسره فی مکر ، بتح مح لام فی ما لاده م اینده دالمسه

ولا يقوم - هاه خليع ، ولا يك أن أن من من الصلم راهدة ، لأمر

و لاک شہر المنصوف لا عدم و الحقی میں صحاً علی واسو لا الشدول مصوراً فی حجر اولا مدام فی مصر الله یا ولا معلی و از ایک مصلولی مصر می معام و فرید الشدول طی اواد م میں شدولی المرصوباله وعدمان بعد القالم الی الدواد الار مامامی حصر اللہ الدائم اللہ و اللہ و عالم

و صوفیوں لا عدمی ہے مہم یا جاتے والی شمہ لاکی مدکمیں لائے شہرہ سامتہ میں برخص معین عبی کوکٹ لائسی

و مس في المصادة الله حام الله ما كالولا أن كوله فلاسفة أو أحد دم الله عاده من الصواف و در هل العدية والعدية

و ما عليه دو باسم كاشم، فيما ها هم المديدة هم أعلمه كالراجة الراعام في هماديها حتى رماها المرادق والصائل والدارقة الماراجة والله هر اللهالة

وهد مدفقت دَقَيق ما لقاريق من الساء له قد سما وأفا هوا با

کے عائد جو میں بیان وہ اوجد اوجد ادواہ تی اجاء ہے۔ اطاعر اللہ جاء فرط فی اساحات ہا اٹ والاستہ بات جان تعلق میں اما صرف الا اب

وکل سیمان د او با مه این ایا ما های د مهم و حمیم اساس هم مهم و که پیم

ملاسته سومه مصد پا سته مای ماهم ده این می در ماهم ده این می این ماهم دی این ماهم دی این ماهم دی این می می می م کار این می این می این ماهم دی این می می می این می این می این می این می این می می

فرن فيد فهر الشي رامة الدالي حد المحط عبه نقص

وطالع المنادات إلا يسره مشو محص تكاكم شي عن بعض منا مح من الماهي في هذه الأمياء ودعيل هذا عين المام وأن محملين هذه وعال السال أكستني عن مامه هو العاصم أمراك علم المبرع وعيرانه سنطان ومهد الحوالة

وفتم هادي

ان آه او الدالمياه المسامة رياضًا الأرامطي وافتحل الاستاف الهواع المسرمة المانات المامة وداد العلى داد دادر في هواد فهو منطال

ان هی سوده کامها _و صفها مای فی که به سود می سال شره

نح و المه سيا" و فال خمام حاك لها ومكاملها في فالده ومصهار معتصة من الد السكاد السود ، داس دا داو السوه على دعه الأنص حال الشمارة

صوف لا دی ده جه

عدم مدوق لاداهی می فسمین و فسیر معنی داهر مه وتبعد سازه و خاص حتی دامجی عدالی و محاس لأدایة و دهه مد صفاح علی سست عیر دماید دقد با مادی مدور دارهاه دورجیه و عداده دم می داردی داکست دایش داد عالی دلادی هم می داردی داردی ع د کده کرک ۱۰ لاحد، سو حدق تا خ مک لاسلامی ، وحد ۱۰ خاص حجه ۱۰ اد ۱۰ شاسیج فداد و ۱۰ ره

معها مدوق باسمه ادار الأحافق ، وما قاد سمه من المها باسانيه مدير ما له الأرماف المحافّل والمنا الأعداب ، ملا ماف المسامين ما حدال وسوالحال بالمفيد الذي والها دماين حداد الله الداد المال لأمر محارة لا الافراد

ه د همی از دوهی قدیر مدیده مدید به قوی ساویمه کی در مایی دو هم این از در مدید هم عدر این دو هم می این دو هم کی همایش مه قه می این عمل این این عمل آن این عمل می این این عمل حدید این این عمل این این در حل

ه چه لأهني ه چه علي بدهر آي ه چه نه نها والاغراض عن بديده حافق و انها به عداق سهم ، ه لام دو مكمون عن بذكر - لاستعد

والمرحلة الثاسة ، موحلة العمل باصبى ، : كيم وأحاس

و هود العلمية المام محاسم مفل دو قام دو الجد بالأم التي مامها والمقال ماكنه

اً مربحه الله فيهي مرحه عدم المام في فيها فيها المن في له شهدم حين بحث الماك في عالمه حاله عود الحقيمة الأسر المرادة في لأم الداري الحالية

اس عمل دو عمرهای و دم از ادامه کا پیر مان استهامه لای مان تجی استه ها صاح پای الایم

و لاه حل و آوریت و می می میده می دو در و مید کده سه به مده میده می میده می دو در و مید و به دو و رومه در او از حمی وی خود کو عدم در ده بازه در میده وی دی در در

بهد توسعی به بی لاد را اجاباف عصده می ساید وحده می رادان عاد الاید شمی هداد با اینه ایدیاف به به داخ اعداد به توجه می استباد داری ویها ایدیاف ایدیاف مداف ادمان فی است استراد الایدان به عشه اخیاف دوراجهٔ حمی مصمار ای داخیاه متاباس

وه رس لأحاق على عرى الأبد وأن يمرس الصوف و

مأل بدوق التصاف ، تحريد إس أحافظات عربي فيلدوق بدر الدامة الإحادية وحال شام

و ل کال رحل به ما در الدة کا در پیل مکامل به م هی بعد در ده مل الله در ادار در اداره حواله فو به حدولة سام در حس و ماکر مد آله در ما ادار اطاحو عام سم بر سم در اداری حل حاص و حتی کامل و فند و و سد می ه ای در و در اداره د

ای مدادی افراد به این داد مها مای استانها مهدار بادر او افتاد انجلسم یا در اداد کی قاطان مشتر می استان الدر ام مداسان املاش دارایه

ع بود پرومکیه بایت حتی بار هم این مان. حدد و مانی التعلیق و مسه .

لصرع ناس أمرني وأملاسمه

ری صبرے کی آتے میں وجی معم صد عدید و دائشتہ بحدی میں بدولہ لاسلامیہ میں ہے کی بید ہو ۔ دولہ وقعد معیر فی لاہی میں بحل کی فی مجمد مدید ا مارک میں علی دائم آم ہے ممد ہمید

واتحال ما علم في أنه علم ما التي محمد ما ترت كم

٠ عرهد قد هو حل ١٥٠٠ هـ رب ٢٥٠٠ هـ څرخه وه ده د ده د د يو ده اتوجيد

و خدو المالي و د بال الله ي الا هير و الله ي ال

se to an in year of in a second of the constant of the constan

ه کال لا ما یام این امر احدومین امرافه ما مهد احدومی افی ا اما به از اینده ما حدود دا مدید حدولات افسیا با یا دارمته عالا حالم او لارک داره و هم ایان داری کا داری کا در این کالمیاعیه و محمد احداد

أرسيء بي صبحه لا ته في عدي ولا نبيل و فيصل في

سر حه وعدم به ع س عقل و مدعه و و حي و عدمه و حي و عدمه و حدد دو مع مرافع مي صيحة حدد دو مع مرافع مي صيحة حدد دو مع مرافع مي حي عو سك الأمل و حيد بدى و كامل ما مده كام مياس عدة ما حرام منه وله به السمة مم مدم من مرافع فده ما كام فالك سه مي المرافع في مرافع في م

ا میں کار عالی ہوگا ہے ان ایک میں آم فیل ا امامی اللہ اللہ میں اللہ اللہ میں اللہ میں اللہ میں لاح تعلیم اللہ میں اللہ اللہ میں موج

و به بی بدر بات که یموید به شده ما آنده لاید و ور می دبی ایسته و ورب شخص اید بیهٔ آن الرهیات می مندول لدهی الدینی و ته صلی ایاس عامه ها ، وکانت می منه محدوله بالآندر را مکدیمهٔ اید مناوض و رهیم و کاری عام لاههایی و الاید که عام التحاله او را منحیل فیه اینا کار

ود حر به بن ده معدل و تدمی ده فی عدم ل و فی ا کدید برفت عاشده د کال عدال دسته و را ا للح فه الله و و قال مدها و ده ای ما در ما و اعلاق وها د ادر با در بسد و دید دان به ایام میر به مه

ه أما عد وبي النميت كالرما ثاقياً في كشف عن مرف

هداراسهه و مرفق آنهم و بده و سسهم و مو مربه و لا مصوره في رسد فالله و مرفق الله معلم الله و و أعلامات معلم الله في رسد فل و موفق على فلا على الله و في الله و الله و في الله و الل

الاملي في المالي و المالي المالي المالي أو الي أهر ومواده أن المالية الم

ه کمه میں جمله لأحرى فه له دیا گی شرقی و وجعه د اس له میں د العیم باحث ال - جمه فیره رغر الدان سامیں اله انه ول ولا جال في أن ما في في حج في لا ما هو أن يكل عم الماملة والباعدالة الدائم على القواس واعتجازا والمحاجد الدس أوام قواً والله في شرق ما أصبح من الدينة فيه حيف from the

و على أسلام الله الله أصافة الأنا المنفس من الما و and care of the second control of the وجهي وجه دوجه لد الأراجية لأوافي ولا فر الله و ال Mich with go so go s

و مع مد و معد الله معد الله ما عمد و معد و محوث مديدي ل جرهم للم الاحدادي للمال المالات ولاحص مرهن واحتى صبح بيم بيج بيدس و إراعتها مي 25) 100 0 54

كل مدينه ص مه صول به . وقد مد والعاطاعدا دلك

فقد د فع عمله محور د ماد. و أوجه ، و شده على حالتين في محدثه ودر ساله

و بہر معلق علی مصح نے ماش جی ماشی ہیں ماسعہ غمر معلی خاص دادی افادیا فی لا بہرت معلوم عرواد نصبحہ

المراق يعشد حق ولأ يتقيم سند هب

هد ن خوف چري کي دي شخه که په و معاله وللاهلية ، و نام أن حرار وجه يات ها أكا عند المحلي، a call also of a care a factor of را باف حق ورجال و ال ما في حوام في الاواليد التدع المان بدهد والماس مدهب عالم المحي age of microbia and a beginning of the a and ووهد حص و و د د والإول و الدخالة و الحالا what we gas as a few a war of Bare at you ال هو شد حر و خل دخده ال وحد یا وای سال ۸ ها فرحد من المري مراه ما المراه المها a since it as a set on or as a land of y at the case of the day of the لأعمر من سال شباء دهب

ومد عصح القزالي مذهبه العكرى عدم في منه (مدر ب العمل) ه لک خانه فرکار آه می به بی به نمایی به می خیر سای به فور به اما نحی کا با هیت و او مایی نحق که مح و خار با کا نخر افاد که نحق

ه هو حکی از احصالیه مدهب ما کنیام افران با با می قرات طاره فی میجاد از این درهان ما مهم کاد از وجاهیماه انجو مان فک دار علم و ادار داشته و می حالت ما حد و مسطن به ی عشده مید د و و سده لاردیو می صفت و می در است د در این و شکه ما صفت و می در این از این این از این این از این

ه هی صفیه بد نه ایک اور بدکتر بر را حی این هی فیر ه عدب این می حال بدیا چان س

حهـــاد الغزالي

ه ور عرب عرب أيوجه جهد رسمه ، وهو يعم م

دول به مرسمة أهول وعدت بكل لإعلى لا يروعه هول. ولا على من عرمه مشتة عام شروع وعراه مساله

اصر الم بي بي محليم في عصده فر دصميف الأمان و قلس الممن الأحام و الم المصلي الأسباب الأراب أحاد الم حصره في المه ألمه المساد

(۱) لحرص في مسعه ٢) معرض في حاس السوف

(۴) لا دست پائيشفون در د) سود حال المده

على أعلم أو أن ما أنه عود

ه أحدث بأن عقد ، حيث عقد إلى أن مؤمدًا دلا رقاء الأستعداد البين كالله لا يمن لاحاقور. لا ستطيع خام بأن ما مؤاصا عي أي الأجام م كل أنى

هن قال عمال هما آما و محمد مخافظة عليه لكان سده أحدر بدلات وقلان من شاهير بين الفضلاه والمعاه لا صلى وقلان شرب لحراء وقلان أكل ممال لأوقاف ، وأمان ايشى ، وقلان أحد أرسوم على القصاء والشهماد وهولاه قد صلو بالقدوة السيئة وفائل می بدای سر مصوف ، و ترغر آنه فد سے مند ترق به عن حاجه رئی عدلاؤ

والاث مصل شهة أحاى من شهاب أهن لإحداء وترغير أن ما حدو فماه وقد أفيد ، وها لاء طام من تصوف

محدمان عمل الا تنظیم الله و و و الله ما ده و و الله ما ده و الله و و

حی آر اختها را شرب هم ورمون به مهم عال حرک ورف سده ده معد مو دعکی سعد عل دیگ و و افسد م سعد حاصی محی آن سید کسته آنه عالمد الله آن لا معن کد و کد و در بشرب غرامیها در ده دُوا ده که فه آت دیم اعترات حکومت کشف آند را هم معظم این لأصده من عله و و د استه كذة حدوسي في سومها و الله على الدولية و السته و د عال عنه و عام

و من قلب الده با مصال لا رع با محلها بالشرامة ، کالت ده قلم به این قرارکه الماله با مراما المالحیلات وقایمه علاعمة این تحسیلات مه از لایم این با و لاد ب الإسامیله و لایم الاتا میلاله

ه فی سایل تطلیم اعلیم از ایران میا به این ۱۹۰۰ رسایم رای ۱ به با هی می آخل اینا اینا رسایم امایه

ه سخی در در خصه اما می فی حه ده پخت آن السور فا د عداره داند لأفاخر فیه با هفت الاست و ممهده با دره این له آنه لار داند ، همالاه الممهد با دین اصفهد به ای فیمون

الا والو سال الدمه على معنى الإحاص ، دموكل أو وحه الاحترار من الدماء على الدماء على الدماء على الدماء على المحترد عسك محترد عسك محترات من شعر غالب المحترة التي سعتمي بدهم ولا محترات بعد الملا وم ركافي حفظ والارسم و معلى عن روح الإسالاء ومعاسه

ا الله روحع فيه يا فال م الشعبات به لأنه عير الدس وواص

كعابة بالوابديس عني علمه وعني عيزه في تعمه

ه م کال عرصه خلی فی عدر و ص که به عدم عدیه و ص العین از و در عدیه و ص بید العین از و در مین به در العین از و می باکد به او کو می بد اس و به صدب از اس اهل بدمه و آنه لامین آخدا شتم به المه برول علی عدر العمه لاسم الحافظ از و حدیدات و و مدد

و بیت شدری کس برحص میه دارد می ای الاسته بی بهرفس که باد قد داد به خد عد د باهی بدالا دائم به د هی هند ساس بلا ب طب میس متنسم به باضوی بی تولی لاد د ف د وضا محد الله دو با بیشتری د د بی مصد اداخ کردنه د بنده به علی لاد این و بساط به علی لاعد

ا دیال آخای الده و او دیمها فی عظامه مه هدا امد مها می افساد معهد الشار الده به لأحاش و و دا افساس عدد و واقعتها و فدات الحافظة و فساس الده الا ساورة التي باداش

وقد سقطع ند لی ان صفر سفار کامل ، س ستطع ال یدفع دفالة حدة في عضره إلى ، حهة حديدة ، ، ب محس مس على مهم حديد لا تران أن والسود عصر الا ينس مي م حمر به . ريز آنه وي والأحداث

عبل العلامة ما كدولا بداها ما في عديد السيمين عبرى المافي و عديد و عديد و سيطق و عديد ما اليده حداث الله و مدين و عديد و لا تصال الاست فيدا من المامين و سية و كدال الا بهان المامين المامين المافية و كدال الا بهان المامين المافية و كدال المامين المافية و أن المافية المافية و أن المافية و أن

وبد كان في مسمه بي كان فيها من المها و مندهبياً مه متدهبياً مع متدهبياً و كان في ما مع وقتيان بيختمران في الرواء على الرائز الكانات والسالة وحقالهم أنداداً علياً الانجوال عله الما مدال له أو الحد في الأخرال الاعلاق من البحث للطابي عن الحد أنى و حدل فيها و خدار المن علها إلى الأحد مهمده الحداق الأحد مهمده الحداق الأساسة في عام حدل علم و نحث عام محدهوا في أد وج

ا مر من البرعة مدهسه ما متعصص من جره مسلم لأم وقد حول لأصد أو حدر لاسه ي ديث بالدات فين له بي مائي سنة كي حوله الله شكدلت بعد دائه سنة من حديد مائع فقي في عهد عد الا ماير تحر الإن أن محل حدة حد مده عني في أنه في هذا في مقل اعاد ولا أنه الاسته ما محح لأن بهنة كال ساعة على من مايك كله الا من لادن المحصدة ما أن به بي من مايك كله الا بالا حمد في أن ماي كي ماي الكولاء الله مسم بالا بالدالية الماية الم

دستور مری نختی

اه کی کام دار جنو دی عکا لاید می . از مهر کارکار کار لاحلاق بد به ق . .

الدر حصل الأحرام السامة لها به المدالأحرام المهامي . رامال الأسلامية ، السامل الأحرام هي مع الدان ، و له اله المه م أصفي على لعد . الأسهد مع وعها اله الحاسة تحسم إلى المدان ، ومصافة في الها اله المارا الحس حشوة المهام أو الألا

وقد بر أحلاق ب أمري الإساب في مأكله ومشد يه ومدامه وحيد وبرحه، والارمه في عند فاله مع الأصدة، والأهل واراوس والولد والمحتمم والعالم، فالأخلاق عسد حرق شراعه شامه الحياة أساه ، شراعه ف منه الحياة أساه ، شراعه ف منه الحياة أساء ، المراعي في مناعل على أما على أم

ه ما عال در مال على به أن أن فسفله خافيه فاللغة للله الا الا المحمد حيال ماله ما لا بلناج في معمر " حدة ورحد للمالان الا المحمد حيم الكام ح ما لمال و الماله ما ليادة

عالم المرقمان مي الداني هما ووكا أنهم تريدون أن سيمو من لأم التي ريين المدف لا همات المائم دوهيدت الدن لا يداء أرجمه دادد

عام علی مرای فلیمیه لأحاصه لأدر و بدأن سمع محمد عاصداً منصاً صفره اوج وظها ما شدن و خس و حواج منه الالاترون من محمد و ولا بداعش و ادر بیما و لا ترسی ادرات ما احمره بکر الصرع و ادان

و بردها دات د عدد آن و بود تیز هم اعلان العلم و در یتم صوده هم المعلم و در یتم صوده هم

عی بدا اب حسی وصرارات شهدهٔ و با فعا محد و مصر فی تهوج انشاریهٔ

وه کی حین وضع دسته و لاحدی در سبک پیده داری علی مقدی ی لاحده علی داری علی ماه وی الفس و سمه باخده می کل ماه وی الفس و سمه باخده می مدخو سم و المام در و الی بدیه هی کل ما فلسل الحدر و بفسر و مامن و بامد ماه ی عرب ماخی المام در داری عرب الماخی

ه. دع الدان إلى عدم لكات على لا قرار على في حرص على مقاح الحواة ودهاب المصل الاسدات على ما عجها م ه در ۱۷ کی کف الدس و عقل و الد علی مصمع حدیثی، وکف الدس و الدین فارس شاخ الله و عداد الف و و داراج الدس و قدس ما الد فی یال ها الله و الداد حاله عدل و عشر الحدافی الدوس و حدد اللعاد الدور الداد و

قدم می در حال بدر مرحده می کرش و عاصور و سه مدر ها حرار خمه داد خه و در دقار فاحد عدده محد المهرس مصدادهٔ المحالات و مدار مرای هدا هو علی ادروات و الشهرات و مصدر ما دادار عال عدم بی العدال

عظ میں یہ جود مدد عشد ہویہ یہ لایانه و عددہ فلکہ لا یہ ہم و یسم ہویہ یہ و عددہ یہ اسابید علاقالہ یہ کست میری احادیہ محتمع (یدائی عاصل میں یائش نہ و یدعہ یہ یہ و وسی تم اساط نہ حافہ کامید علی اسس د بینہ و صاف و وسی تم اساط نہ حافہ کامید علی

الدس ما أن عدل له يك أهمت ما كشف مراحات

می علوم و فیمی د فرهمایی خدات عدر آن خاسی هم عور ه لأول لاه حدد و ملف الأمل الأحلاق ما به عث النسبة و العاسمة وأات المسم على الحاس ما دارى فى اللغة و دارد به و العارى فى عدما لاعم فى السلط به ما حرم يه

و میں دائی علاقی عید اُن جار ہی میان و اٹھائی معجد ، و اٹھاء او بلد جانان و بدان داد ہی میان و جانا

مي ساح دساهان

ه می دی دی مرسی ای ده دی دی دی روح هداد مدعد که دی مدد ها و عدد خداد مدام سیوم در شدای دادی دو

لأحلاق عبد على شيده شيره حيد بن احوال حيام إلا عي عليم المان الحادة لاشان المان الم

لأحاق سه صفت در امر أنايل مثب فهي مجالة صافة لإشام إساسة فضاء محل محسم شاي سمد

أسلونه مطرشه

عول به الله الل الدولايد ... بال به الى في عطه و حاصاته وقد تهم المسية عاد فأرجل عنصر الحداث با فلد حمل في أساله معد من صال و - و من کسی یژگد و موت یده و عب و و حلی فی عبرس ایو مه و مدا کان لاد و بعد استوجب ما مقد و بعد عله و افق و مام از این و به و با این عد و جب ان اس به اس حد مه الحجم و عدار الار و و در احد کیف محرد و با الله ه احضام عمل با ها و است و حداد با و و با ما حوف من ما حضام عمل با ها و است و حداد با و و با ما حوف من ما حضام عمل با ها و است و حداد با و و با ما حوف من

کالت دار شه د ای ای ترخی ای بهم ای ده را به ماعت فی اعتران ماکند مصراه بازی با اما لأمر فیه کی بها ماک و لایا مستوجات دار ایمهٔ دار از به دارات احسار ایای آسرف علی امسه فی اشکاری د لأدهام و داروف علی امسه فی ایرف د داخه د د اسرف علی علیه فی اساله ادارات داروف المران الای دراج استرفه اید شه آسوال مینیال جار را آن فیه التهدید از داعد د د استان فیه آهوال امدال و ادارات

ه أسعال المرالي فوش علمه وفسوله يجعش على عاصل لاحد المحدد و ويسلس إلى المعال مدحباً علياً و لأحاسس، حلى الشعار عاري العال الروح شكل في الدفه و و يعس المحتمیه اهرای ماحمه و ۱۱ مه ما اعراضی اُفکر ده انجاه به . ماهای کاب ماده این عاصی مدین المدیث فی استرا و با عله حاسه الحال المینی و فیما قادان فی آخذاله با فدان فی استوا وجا فدان فی اُمثیثه و شایر به

وسهر ما في في آخا قد به يسلم فيه مرصه وفرة أسه من حسه حدل لهي و فيه كر عن اصديه من عشائل عبد ألى عبد ألى في دار ما مردى هم هم من لادت في حسر بديه ماع ، أثم سود ماحاه عبه من لأحاديث، أثم بعث أن يقت الآثور ، الم بعث العدال مؤيداً قوله معتمل والأمال في المعرفات القرى الم وهاه من حطه قوحال .

ور کلم عمل ریده میل اود می طبی هد بهرس است مصلع به باد به انگر مه عصله فی بهوت ، و علیر ناث اکبر مة میل کی باد میل جد به حقیدة

م میره احراف ایم می که ی دهی صلاحتم حداد ایمل حمل دعف ، مصاحب حداد کار دای عمی حقلاف الده ت دارات الدر آمده

تر ه حق له معه ٠

واله ت عدد به لی آنه کمه و که س های ده دی به و که س های ده بی به و که س های مامر سول استان کار در در عن های مامر سول عدد عم الأفعال سهاه که دمن به حدد مهای ملکی در در در به به فاحل عدد و عدد است به در عدد الله مامی باشد و الأمل علیمه مامی باشد ها شرود لا مه سخورد لا مه صورد لا مه

وهم قار داک الممس با کالت ستها دس وتمس به با مادتا فکلف لاک الحق د ماردت به و مرمب موطاته علمه کا ور آن سوس مع رحید مس بی حد ، آماهد مس یا حد ، آماهد مس یالی لادور حسمة فیواد ما - علی همه ، د هی میل یا و کا محد می اور آن منصب به المحکم میل یا داد، لاسم الله عد

ری عموس جانب مطائم میری حداکمه دخت شاه معاطمه وعد داده و هم در آصیل لا دختان لأنه دخی امطاقا ای فظالله اداس علیم اداد داد ایری کسال این اصطاره اشد این و همو صدارای به ب لأنه آداد این

ما مدن این باشد با شهود ده اسامی داب گرسی وعاصی می طبعه و ورد استجاماً و آداد ده اساله و فقا اصبح عدن آمایه فی مرفق ده و فستو ایک فی ما سه و بحافظه عی تر سه و و سجه با به دجهه بیا حد این حرف دا و محسود دیدوی عدا آن و سدا ده آماه الدادات

ومدالة عطاه الله في وهن شير أصلن في المعوس أو دخيل علم مدالة ألط حلب فيم الحلول والحسفت ومام فيع الا العمال إلمه الملول في هذا الاحداث

، کن له لی سس بت بلکار تول لدس ، بیری آل

س بن حکمة ، حب شه وعد د به أمر ربانی فی القاوب أصیل لاد حس ، و به دسد لأجاش هم بدی تبین با مفس إلی الهوی و محاسه حق ، کیب شه

ه ه این دری علی مان تا آن ده کشدی و حتی مان شان هجد تا لادلی د د من مکانهٔ الارسان عدد را به به حتی رابه التائیه دیداً بهجار محماً عدم د فقد تا بد سی فعد الدس عدم د

لحق والجلمي

 ، وطب علیه مدد طرید ، حکی حه حب ، حتی سه صفه لارمه له ، عدال کاراق لای ، کند

مکدال می آرد برکه حال خان ، فعلمه بر میکی دوی لاحظی حاله دی احداث امهم

ودجب المداراحالي

ه المرائی صنب عدائی مرهر و فهد می آن سه مرود را د قدل و و رن قل أحمق و مأن هدا الده و فد الله الشخص مد و لد رعبه و رمكان المشت لد عام حمله ما سی مالاح و حد و ل أكثر هم و فكرائك مرسده و الما على مالدي سمت و حد من الراضة و محاهدة و أهلكيم و و مال فور الها و الراسمي أنه منظر فی مرض بدا وجده و سنه مدانجه و ایشه و رای علی داری حدمه و بلی هدار در می نقار و م از صنه

ه باث مله بارعه من به بی و فیکی هس جانها وقر جه عوص و فرد به تراخ فی پشتها طاوی بیشه در خ و لاسیما د انفیای به بیدان به بی رق باشه و بود یختان به بی لأنواد فی عنی دیدنه

اعدت ای جب بدم

ئم ملکن مراق میں بات بائی باسین اساق العصبه این یعب تی این فیجهبرها فی ڈاٹ فوی السبیة فوڈ التفکیر ، وقوڈ الشہوڈ ، وقود العیب ور هدلت فوق ملکیر کی سعی خص بر حکه می احمد شد عمر مورد مورد کرار ما دارد الله عمر مورد مورد کرار کرار ما دارد الله عمر می الله عمر عمر الله عمر عمر می الله عمر عمر عمر الله عمر

ام مدی اما بیمه هی شهرد دا و رضا دی تحصیل اصفیا حتی اماحات اللس علی اعدادش ما جها منها دم اعلی دا و مد امارات داد از اشتران در اعداده

ه که چه خوپهٔ علی ده دره دیم ها و طالحه محص خوپه وهو کش عاص ه کمک ایس علی داشی ده کدان ایج عه وهی کمک عمل علی حاف د خاص

ه صبحت عوی کی وصفی علی و حه بدی علی ه و پی خدر بدی می و وحیت عوالی متدری باشه می هی ایک په حمله و فقد حست عدیه و مش هدا اس فیل است و لارض و وهی حماع و ۱۸ م اشد عده وصوره دلیس وحیل حلق کنوه ص نه بیسه و دیر کش دلامیون ...

.

...

12

.

.

.

, '

إعامًا احسبهم اخلافه ، صبح عمده وقده » حسم بي حدي حاد موطل كدف باس أعدل و شامل »

أمهاب المصالى عالمة

و معلی به بی می بات غمانی تا آن بی خید مهدیه یایی مسائل امسیهٔ با فاسمها بیان العالمه أصول السانه اشتمان سمم او ماعه لایی عبدائل عامه با ماهی

A se a decenter and a second

و همه و کاری و رس فرسته الاود شده به

فاخ الده المصوى خوا الدهام المناسية الداداة التي لا تحداف باحتداف الدينوارة لأمراه كالمراسلة نفالي واصفاله وكنية ورساية وأصدف احمله في الدادا و الدهام التي اداس الم قدي النفس واستاس مها الخامات والأمر

و شجاعه , وگیره اعتلامهٔ و مدانهٔ ، الطوی تحلها لکام مانعجامهٔ وکه النفس ، والاحتان و حیر و سات او ساس و شهرمه ، مصر مسعود، حس عدر و لا در و مده و ساخة و عدا مسعود، حس عدر و لا در و مده و لانته و وحس مسه و ساعة و هدوه و م ع ها هه و عرف و م ع ها و مده ه و كاه لا در م ، لإ ساف مناه و الكف لاحيات ولام حد عال وكاه كامث ، كاهه المدائ ،

د در به صدمه خدم مد ال در حمد ده ال ها وهو حدم

بهای افی خوج مصران میسته در اما می دادهه از خ کل و حدد مهت شرخاً کام ۱ سام داد در سه اسامه می الکدات و با به داک این دالاً دار

أنم مديه بالدين أن يا به المخصرة في ربعه مع الدينة والديدة والحال، وطول لعبر

ويكل و خدد من لك الفط أن عنده معالى وفقعات وأهداف. فوجيات با تستداق من محولة فيفيجات وصفحات

أنه بر هذه أنت أن عند أن سميد بالت الرمطيعة بالإنسال B

ساره و لأهل و و هره وكه ما مشيرة و لا يا لايمان نشى و نس ديك و الا با موع حامس و من العصائل، وهى 4 — المدهنية ، وهي أرادته الهالية و وراسده و السيدة ، وأسده

ایک هم ندر و حتی به بی با دهر دسته شمول علیه حاله کیوادمی کشه داد بارد کامت اس اسطره افعاله با فی محتاب کسه دفتو به

هو سان و آوجد می شده باشد آدات به مدور بهدات علی فصراً به دال عداهدم هدا باستو از علی آها ها به عبد لامالامی با هدیده الامای و مصوصه الآثر إلی بودد

المرى وصلاب رحل لمواه

ومی با ڈیڈ آھیم ہم میں الأرم میم بات بیساء ڈ مطافت فی بٹ ساوڈی کھڈ آروع میں باٹ کلمہ بی حملے اسان محمد صالب محل بداد وہی فیالہ اندانس £***

Agric.

. .

de sta

a

أدري

gio s

حس حتق مع د ہ کف ڈ ی عمر ، ال حیال لأدی سہا ، و عبر عبد طبشها و حسم . .

دیگ دستار به گی حتی فی صلات خان عمر دیا فلمس حسن جنون کف آمی رخان عن بداده آن بدان آمی مم عند انتشار دطاشم

م لاعتدار کی میرد هو دعدند اسم نام داد و ی خوند ادامه و معمل اما این انجب علی نامان ایا ادامی علی مددی، لأمد این تحشی میا ای دالا مام فی اصرا و مدت وغداس دار طر

مسداً الاعتدال في المدير أسمى الدين ما إلى المدائض من الأصول من به الن عدم عش الدحي ما طلاق سور والمحبة والصفاد في رحابه

، یادی . ق صروة تم برة ، و کنه تنسر حسم على لأمور سيمه و سرم ا حال سعيم بدهنه الصائة ومددىء بال و في الله وحد على مراة الداخ المعر ولاء الح عليم في بالك ، و س ، حل إن ترجه ، إن تحير ، حب د بي على وحدر و عدد في المداعي ما على و صور الدان و والا على لل الله المد المدين على الأحداد والمديد المديد المديد و مع د ل عو ادر حد کما في دور د مور ورور فيدرل في منه الماميات المرسوس حياً. کوں مشعد علی وحدہ رحم پر قلیم کی ۔ والم ع ن معه وهد ده عي صاله و وأم ما و والي ودعته لأعد على عام سدداء فقد فام على عالم أم مع منه منه عدای د دید و در کلام یمی و دید لا برسی محمد امامه و و مهم بدق أم وأها وحميم أفر إ لأحداد وهو الايعارق

أمراني والطلاقي

الطلاق حدى الدال لرانسية عي سرف لدس فيم إسراً. لا يرضاه لشرع ، ولانقره علم حيرة الاحتراعية

ه مع الله من دراً ، س هوى ومدع الدعماس با صرورة وهم ووة عصمى ، فى حدة شده لا سيال إلى صلاحه وعلاج شروره بلا به ، ه هو أمص حد الله بن الله ما فيه من الى الله عن ممال بال العالم بداء ولا برا الله حرار ما مو عابلا تحديد الله الله على على الله عالم الله على الله على الله

الا بدعاء العالى با حافر العاش محاس الماسعة و الموقدين كل الواجه بي وقوة على المحاس حصد المدينة ، اللا مد من حكمين الحلام من هيداء براجي هيد المعدد المهدد و الدعم أو الدعم أو الا بالا الحراب الداخر المه المحاس الداخر الداخر الداخر المه الداخر الد

وساله عيرو لاب سعامال

حيد عهو ، كا على فهم در ي

مرین فی آم با عنی باین با مان صوفی افتی الحق لاُحردین و آماوف عن سواد با مدن الحال عداس المعرم ۱۹۹۵ و بدعوان مهرام الاین

ور سال هد لأم على كان درسي مروي بالد مين لأ اله ان بال دودانية الراج عال في هم الأسلم الي حالد في المفكية الإسامي

و ما می ود هدم علی عدول به می اتی سه هسته کامید ،

ه قد فهه همورد ادعه به می ادمی علی آنه و آنه نخواهم اله

لد یودی و این عد وقع فی هد حصر کمید میں المه و و اداد

فطلو یا و آک که ایمان بائم و آن امران نخوا به علی امران علیه المحرو

والتجرابة این و بدوی و یخفرها و لا بدور لا بی عبوم الاحرة

وقد حسب کمید می اداس فی فرون منت به آنها ما حمل

امرانی یا وهد حجه الإسلام باد آخرهما علی الدید باعد صا

وتسسسهم لكرة مع الهرون و تا بعث مع سبيل و وحرى العلماء العاملة في العهد المراق و من حرى العاملة كام من حال العكر والقلم ، فطلوا لا مال ما صد و وفيد من رائه في العيم و المالي موقع مصبحكاً الحالمة أدام المنح من من العالى المعدد أن المالية و المالية المالية المالية و المالية الما

و مسر هد حصر بي المهم أن به بي كان كاتب في أو حد ه كنده الإصوافية لا يسلح حد له كنده الإصوافية و على حد المهم و ولا كنده المسلم أو و على هو حق و حدم و له لي عمل الدس هيم والو المعه الماس و عنوا به حدب الهادة عليات حكمه مله ال

قه ی حید علی امر ه آنه مر لأحوی و وحید دع پی لائم ی لائم و سه و کسه با لاشتمی با به ی در الاشتمال با به ی در الاشتمال با به ی با به و سه و کسه داشته داشتمال به به ی به در این به و استان به استان به به به ی به در این به و لاغوص علی به در این به به نقود سامیل ای علی به در در به

ولا دمی آری می آن می در معد مدید به تدکه د در عربی السه فیه و به لاحد می حد در معود آن داند کل مدیر د میها دی یه درد آن ده یک آن دود لاصافه بی د به لاید در لاد د

was it

ادومن الصد عد لـ إلى الله عدود عدد لله دو الله الا محدد الله عدوقت المحدد الله عدوقت المحدد الله عدوقت المحدد الله عدد الله عدد

- 4

..

ران ا

88

40

ئاب اور

J,

لله با عام من من الله الله عليه الله و الله

و كامه حين محدث في أساست مسوفية ومددى، الصوفة يعلى تدأن العجم الأحر، ية لأن ماج المددة والمقبل، والمحرى المقارفات بينها ، بين عجم مدينا فيدعها ماغيرس إلها ، تمحيداً

ه هم ما می هم دریامه فی مید مینه می مین آمید هم مین مین مین مین از این از این مین مین مین مین آمید هم این این م و جمله و خدمی فی این این مین اوجمه فی حداد محدث دارد. آن عربی فی بداد میده

ا من ما ما ما هده قاعد بر دفات فا الدوا به من بدر الا قشهرد السرعية الا با مدم العديمة الما فال المقلية الألاوة المصحة الما الشرعية كالداء ما مس ما فيه المحومية من بدواه تتصد اللا مدية ولا لمتمع الماء ديك اعتراف فيد يج من حرص فأن حمره شرعنه ولأحره به لا درية الا طد الدكل من عدم حسده لأم من ال داده و السراة الا طا معرفه الله تدرفه عدم كو كان و كان السوالة، ومسرفة أقدم موجودات وأناب لادوا في كنه الس تحدثه، فكيف بهم مراق عدم مات أنه من حدود العددة الامن

ميلا أمين في السوالي

ری = بی ب عمل لاید به معدی یعی و به که و در م ه ۱ قامه ف صوره ایم لاجید عمل

od y

مندی فی بیت از فی حجہ برمایت، فی لأرض ، و محال فی مدہ ، مسایت محب عی مدمیر عوا ممس بی فضا پر م الا کا مان صح استحمال فی الصام الإدراث الث الدالة الدیا

و عرالي هنا منار ، مدولة ، فالمتدولة عوم إلى المعرم كافه المحددة في المساء و إلى أنادات على المعيال أحجله من الصمه طلسب الله لأوال وافو فلات الحجب بالرياضة والحاهدة الاستلات القلوب حكمة وعلاً

ميانه من املي

یعنی هری علی هایه من میر م احداد لأنه بنظر بی ساید دیگا عدم می بیان عدم فی باید المسل کاه داشته می افز عدم فی باید المسل کاه داشته باید مسیحه ساه من بروه باید الما

و هما المعار على يستمال على أدى مدافعال في الماله من الهار و هماف الدين الشام الأرك بي من عار أنه

الوح الفيل څخه يک ټاپه امړه پايه هد البخ المادو الفيل د څامل ليوه و ځال په وه المي د وجال په وه واحات المه

تم منع لمرانی بستم الداری بستم کا دیگری و لاحل فی و بدادی. و حده علی متعرب معمر وطرفی معربی و دسانیم و فیری براعلی متعلم و حداث همها

آت لا بدأ در سنه فی عبر ما بدور لا متر ای اله فه باین أنجر ا هدا العار ، لأن دیک عار عامه ، و علمف رئم به فهر رمتنی و آن لا پدع فداً من فدان العبر و ترعاً من أمر عه رلا ، بنظر فله نظر بطومه على ميمه مقدر دوم نقه و تم محدون بعد الالله و لأن الدوم حمدها عدد بقال إماد بعدم المداره حتى لا كن معاداً عراما ما ما حهاد له و فول الاس أعدد ما حهاد فال نعالي بدون الأمام الأمهادة له فسيتون عاد إفاته ها عاد

عم من محد به ایک با ان لا جوجن و ادبان علوم المها و حدد به این المراحل فی از این المواهد فی المراحل فی المراح

ور وی در در می در عی آنه یحب لاصابی علی کل عدر حتی لا امر دی سامت حیل به کران با مین آمد د در حیه شم محمل به می رساته بدر مستمراته ، فیقرر آن آمدر در مع م به من العموم صبح من الداحات المداسة عليه أن عمر الميزاها حتى در حقة المدر فقا مان الإنسامة كافة

ph 2 = 4

وعلى منها أداب وواحداب أفيها

ن محمل الأميدة عنام أله ما مداً حاً ما يه ما حاصاً في المعارية عاميديم المعارد ما هما التي الماها والمام الأراب ما عن أن يها

د دامه این مصال د امام فال این د عام الداس این عامه و قدر شرح لا کام الحده د ایه و پلا به اس دین ایه و شهر باید امام مصال در امام این در احمال این است. این دید این این این در این د سامان در امام عمله او د الای این السمه در افتتان ایا دران این او الدامات المنظل برغاز دا و تجار ایناگ

و امير و استن صفقان مداه مداول عدد المرافي ، و ه امي م لاحد ها بدول لأحرى ، و و ح الرائد بدير ما بهد به إليه علمه م أمره به فقد صلى وأصل ، وفقد الله الدائن الل يحت الإعراض عنه و إحراجه من جعيبيرة السير

القدرية ولتوكل

فکر، غده مد پحدی مثا کل اشدق کمری ، وقد حاج کامرمن عوام السماین میا کاشسها پالی لاسلام عدا کمج من لام سبن

ه مالی چی در حجم لا الاسه چی عشده وی مصو ا عه دره ماس تُه سادی اساکل و عدر به دلایه مام می به سنبوف و اسوفیه

ه د ی می می می می در در دقا فرداام سه و درید شات بهای مدر قامل های بعض سردیه و دمل سنجاب آدادوی کارت برای فیجد م می کارد ف حصیه فرد امام مسلم عوله ری مدل و حدد و مدد و که ح

عدل الدي

امل عصراً ریض آن معنی شرکل در کست و سن و وترک شدیر با هست و سفوط عنی لا ص ۱ خافه سفاهٔ و ۱ انجر علی با سیر فهد طل حجال

لأنث أن عصرت أريحين لله فينتشب كرون الخير ، أو محتق

ومان محت آن لأمان أصاحب عمال اله لو رد دا آن مداهات المام العام مداهات الماكان العام من سهر سالاين سي الكرام المام علم المام والرام والمام الصاحة

ان احت می هداد با آن قائد که این بازی که و این امرای قدام این مواد و ههرد می بدش و فسیم بهی ایمانی دا امرامیه مین به آمیه الاساده

وجه الشه عد علاد، دها لاده مرحر به كس الهدي من ١٠٠ الدولية وأدر هي دول في فليتنهو من وكل مصلق وقد أوليمد أن حرين كست في عليص للدولية فقط، وأنه رمار أن صوفية مدعب حاص لاعم، وأن فكرتهم لوسادت فليد عدم صدة حكم منه

مرى والسير المرآب

کم به حوالد المرک الله این بدل دلائم دید علی پیش الله این المعیش آن دان مداد کمن داده روح و مدل و هدامدات دان که با داده دان دادوم لالات اساز فرد عها

وه د ه له کاب عال دهند را داران کابان محیط کار هماه معمد حلی با بی د به اعارت کاری

ه رم اند ص عومه مای اور اسوالله و فادل و بعد ما وحیاله فکیف اعسر الله اگرفه من نحول السوالة او بعد ما واقع و در از ها

و يه في عرب به شمس و فقير محسد ب الدوقال الوقدرة

ا ما الما الما مايين ما هند المهم المعلى الما فهما المعالي أم حد الأ was but all and the course we a والمناهدة عدم والمراجع المراجع المام المعارف a special will be a son to day you do some and a way to a compare the some المعالمة فين الشر مه م حتى ، تعدم أن عهم أما صل مراب م e melye of make a land of a correct es و مول مر ور الله الله أسامة شارية لا وم دهيب فصل م کدل عملیہ بات عرب کے جمعی مصلی وعموم بھی لامر وتشعب وفتفكوفي القراب والممس باألله تصاف فيه محمه علمه لأوين ولأحران د ن

٠.

p. -

.

4

.

1,

المرالي وصدت السدة والجند

عدل عدل ما برن الإنسان لا يحديل حدثي موحة إلا اصداله في اداب لأنشال حيالية ، ومن هذا الهما ما مرد في

م الرامل الأراب علم ب الاستاد

هجی آب سد ب مقیها کا بیاله علی صور وصلت. مالک می به بی صلات باسیه و مقار آب رمر (باث رماکون را با سامه وین با ایندا محاوف با خدری مدالت خب ملتی مجان

و عدرت و ناف مدام مدمون و وی حرو می سده و را سی

 ه راء ف مدى لاصلح ۽ في حد بانگ مدى الرق فاله الله في الله على الله في الله الله في الله على الله على

ا میمان کی محمد مسکراتی عامه مه پروعموم اسارمها الهمارهان

امله ما الله في الله في الله في الله الله الله الله الله في الله في المراكب الله و الله في الله في الله و الله و الله في الله في الله الله و الله و

د به این به این استه داد در استه رشهاد استخبیات امیر خواش ۱ کا آن داد در استخباه در رحد به ی در در گفتر این این مداد ها مان استان کند در داداد در گاه در داختود در استان اماد داد داد در در استان به نام در در حاسات

رجو ۾ پ

ورو المراس المراج مو الدال و الكمة سوه علام المراج و الكمة سوه علام المراج و الكمة سوه علام المراج و المراج و

لمراي عن أنصاره وحصومه

 دلیان و فال علی فروح الدین و فد حصر فال به موسی . ما سیمات او المحدادی محمد الدین و فال سائلک عل علی سیمت فیم ایک بال سے ایک وحداد

فی الدین و آب د آپاک بر ای احم پیلیدی فقیت هده مندی و کا علم اد آهش ایر علی عسی و ن فتها مارت حامی وقد سایک احد مددات و نظار فاع الا داد العراق

ولا را ساق با أها ما الوالمية في لإسراف. كا

ا الله المراج المعلى و الأحداث (سالية المحادية المحادية

و استواده می آن دو به اید فیدن آب الدایی استه م امکاه داد و داشتی های اگریم امداسه به و ادامه علی احظ ، دامن کاکد الایدان

و الدين عدد مديه من آية بدين الهوية ، وحجة من المحجه بده قراء كله عدال أي مح هديه ، وقراد من أعظم المحجه بده في الراح المكو المحجه المحتور من أنه الحال مك في الراح المكو المحل المحتور من المحتور من

رصی میں جندومه آن رخ دوه میں ساطق ، اسم ب ، ، ن عرصی میں حدومه آن رخوه می ساطق ، اسم ب ، ، ، ن عرصی میں جدومه کا کہ کان حصو به ان مان علیه ، عبو الحق کرد الله وجهه هداك عدم الحرار ، رخل عالی فی محاسبات ، ، ، رح الله فی عداد بات

و می صداح ایک اللاحم اللی الله این و افقال این قیاد فی محمله حتی حجده استصلی فائد می الله یا الله محمده از اداری فید فی عدد الله حتی المداد افداسه الآیاد این و افتد عور احملته الله محمده مسوهد احداثی الله و شدی

ه بي أحدث ده أعد في حديد ، معدث دو أعدياً في أحد للمافية ، بيث عنه خور ، وقد ، مند به

و مذاکبه جمعه سر محاط به ای شب ، ای محاره ه محاکم الصرع بین ما ستین و تد بیش بین فکر بین ، حدمین فی - حاواد و رین ، که حسیند فی سمایر ، عکامر

فالمرای بعد آن برع و هیان فی محتلف المعداد علیان أعراض علم و بحاً بری شدع من كشف الروحی حمله محد المداد و هدایة ، ومن ثم صلی علی الفقه دسائر المعد الإسلامیه ته . صرفیا سمی صرف دو برمید ، و سطع مد بی به فط الشمار دیمها خرد در خود دارد برای حمدیر ، کیا سطع آن کاع حال بدر هما عدوقه و فردند در ایران دامده الصحر ساخر می انتظایر الاسلامی

وطائم مای بست می عکام علی خالای آه په مخهر می عاشفه ای شماه بالالام و طبوعه آمام و می امایی ای با اگ باطاهی او طبعه او مرمواف هایلام ای دارات ایراهی مدانه

و در این هولاه حصوم میس طر اهمه و لأن امرلی هر همهار همه عسم در این مکر تهاری ده ب اجامه از لا کمین آرد در این صوته امادی و این استه هوا داد امام سامه و لا دار سام فی خودلات و داد خود

وه اصدی آسیکی در به عرق بی مداد ستی محلمه ، دده از ت ریکه ها قر من های در را د ملفاح ها بی این بر ساکها دارد منح علیه در قبل فها دانسه عدد دیما من آهها

اقد تد ت کس الا ، ي صد بايي شد م ن ٠

ہ کال اُشد جسمیہ سارحیتی ہے سہ مال علاصفہ ۽ وامل عليمان محمد ان لايم العلمان

و ما این در و دا دها مدهنه محایی فی در با خدومهٔ حاله فقد حصرم ایدهای مایی عالمای میآداد، آمراه علی محمد و حد و هما آسرف اصوا مای الآمه دا علی اصاف الإسلامیه راها باک ایدان

 بده عول حسد ۱٫۰ کال داد عثو به شهود
 علال داد طبث عدد به شهود حراد؟

ی در ایم ده آن مصهدات در استاج فی ۱۸ به مشجعی من بخمه توکه عنی شه

ہ → قدیم ہیں مصل اشدہ ج کان کے میں فی بدیدہ عیل قدم اللہ ہ آم بملیم الدام علی آسم طول اللوں شدق مصلہ تحلت تجالمہ ہی قدم بیس حشیہ اُ

ہ ۔ اوریہ فی لاحہ ہے، جات پرخراعل خدات اُہ ساہ فی صلب اللہ ش اُہ برواج فلہ کے ہیں اللہ م

 ۷ سا قیام عائم می آی حمید المدادی اداری لأسلحی می شد ای دختی با دیلة و د شده ی دود استان اموکل در شد بادی سمعی در شرور در به اداری.

وں س مے ادھہ می عصبہ حیل سافیہ بیٹ میں لادی یہ اُس مائا جابیں والا بسار الا علی میں اشوائہ و ماعر اما رکا اُن هؤلاء الصوفية اشکرہ امل عبد أعسبهم ثند بعد سموها بالشاماف و کو سد به محد صبی به علیه داری خاصه و فلمود بند می بندس یامس و قال میل هدد حکویت بفاد عداد عوام فلمینوں آل فلم می داد ب ال

a , - J U + +

 محم هده بدقة ، و که صحر حدج من شرعه کریر د کار عنی ها لاه خوال باش شمو دسیم د صوفیه او دیگ می حاصه مهم کی وجوب دن حرای ، و کاک هی حاصة لاقیال لعبید کی وجوب به حدومه

وهد امات الدخر بدی تماله الدان و هده الحدیده السلطه ای آنا هام کان رسمی دا آن در دمان آن پخانجمیههای می آناره در تشکونه به رامد آخده به علیه

ا الأحدال في أن الدان الدان على عليه ، وأسرف على و أنه الله الله على عليه ، وأسرف على و أنه الله على الدان عبد الدانة على الداخلة على الدان عبد الدانة على الدان عبد الله على الله على الدان عبد الله على الله ع

و کی قراء لمری وحاصه لحمله لا انسطایه آن مع مین ما آده امری للمنوفیة و بین م کنمه لدس حمله معلى فع على ما إلى والرق من المساره و المعادد ما فها الر قوضع سيد م تعلي كم له « خو ... ده » افتد علم همم بٹ ہے مسے لا تحو می رہے ہی ہی میں م اله ته مي كا حد

ولا مصروب کی کموی و در و والمحدد المراجعة والمحرومة المراجعة والمحرورة المراجعة میا در در جو در سیان مین این می دادای نه عاهد هايي حير و ساد دع دة ديد ي الله تد هد ه حدومه وحدده من الشائد هاي في حامل لاه م ی شرعت بهدی و لادن

U - 4 44 - 22

دلك عيامي مي حديدمه عدمي لله ي و وقد عما ب نت لحصومه على ماراح واست و أمحسفة واحتى صفته لا دو ہے کا اللہ ہ

فرأية اختباءك حافا فيهد المنادات الحاديج كبول

اها ف بای مددی مصر حسر و صله معرفه باشاعو کهمان علی محاسله در آنها داشان علی عسهد در آنده

هد در الدين المستوج من لاحق في الخسط في كانته أهلس عجم ما معنى المستواعب و لحدف عا وجمع في قلمه هياث حمد مدفع الشراء إلى الهامة المستماد مشواتي و مستوا هدا در الدين الأعلاق و ولا در كمراء الما الأنه مسالك عمد

الله المعد عن الأواديع العامي ما الهال المصور العام وقد ما هي المعلى الدس تم عد العم وقد ما هي الدس تم عد العم وقد الله الله الحالي الله عدده صاعه وعد الله الله حلى شه مهم الحد ما إلى المن صعوف المعدد والمحكم الله المعدد والمحكم الله المعدد والمحكم الله المعدد والمحكم المحكم المحك

هدلاه عدد کس مری کی شاکت حدید و مدیده کا عد مدید العصر به دوه را هدار می کسایات معلق حایده وی آن عشاه این عروب از بهدان میده این ما میه و ما آن داد این را معصر داود با حصر با یا ما حصا لا کا مهم مداده ۱۰۰ می مادان و دهد محمل به دادم

ه من أصده همان به بن في بالأنه بني هد بنمان فا مهيد شخص أماً ما مان ممان بدر بال حجدد أهن اكدامة في بالخا المعوم با فالا بد بالاحجوامات من مهاية إذ محان أن صدر سايات دمان شرق ما في بدان ال

اُحل عد سیائی ہے ہی ہے ، وسیب عادوجہ ہے۔ فلم علامہ وہ آنہ مہ سفاق ، لاُنہ کان آن عللہ ساب ہے ، اشترائی یہ فی عرب

حری رحل میں مارچیسمف میں فلاسفہ مام والدیت فائر فران معارفہ پلا عوالین بدس ولا یا میں ترانہ پلا الأفادة الروحية الفلسة

معل أراد أن يعهم عدى والاستأملا بر يتدمؤ سعادة

الطاعة و مدادة و مده الدالإسان يتميني وسعاه الدالاه الروحي والا بدأت المس بأن حالق الاكوان الرافف حجات الصله وحاجات فليه وداعيات أحمام و بالدارات كان الري الله في الله الرادة

می آدادی میں فلستمی پر برا امرینی و فلسیحہ، للٹ میں امیر ادبی امی فام آلمانی ، امراحد فید وفقہ ہے ، وابدون هدا الأمان ، وابده نے عداللہ حدّ ما وابن عملها آداب ارائہ وابد اللہ میں روع اللہ واللہ

محدو المرب أحبامس

عن بی ها رة ایا تله آمای بند الامه علی أمل علی ما له سنة مان تحدد ها أمرا ایها

ا معلم المق علم الله الله على ال محيد الله الأملى الدا الله عام الله المورد أها الله الأرام الله معلى والدارة الأرام - لأرام الى والرامة المقادر والمحامسة حاملة الإمادة الى

ه لاسلام شد مه کمکن وقت ت ... و ما منت لاماس . فالمحدد الإسامحي ، و دامج الاسامي بال مناسب رسامه الع التدع حديث و أو الكن الهايد أو أو العامي من ساده

ه پاید تخدید این را ۱۰ الله حدید المهوش فرسلامیه وه مداید ایدهای و حیوفات این کامان فد اثر کتاب فی عندان و عومان

مید سنجه می آمهد حتی در لات هدی ده . که صالهم قدی اشر د عیثت به آمه د بنوس و هو سو ب عنی عدده بهذلاه مهمین محدد بر ساس سه ول علی صه د السوات و سعه برد لات ود کی عصر میری می مسمر التی الدائی عددی والای می عاقده بروج مالم دی سکوچ بیش دادیه اید بید به اطاعیة مالک عدالفت المکرابة التی السلح فی صلاب می الصور و التحدیدات به قداری الفروض مالم با حجه کیا تدفع بی عدالان ما حجم

و حیام ادم می و خان کرد ادم است که عصر جدید و و سیمت اندوس می آخاله و یک اسمه یمی خان جدیده یامط می هدای جدید

لحدد الحال با في السائد المحال الماثي المواقع ألمحه يات إلى المائد معادة الحراكية المائد الم

و مث حرق فی عوس عداد سودند خواجه معهده المحلف علی علی المکه المحلف علی میکه المحلف علی میکه المحلف المحلف

at who were in the same of the of

مطاوعه آی طرح فردن و کانت دعا ته سر بحد و صحة لا حسن ویم الا راه دا ولا مقید ولا به داده برای با ی و حد ما من بحوی می در داده داد آن مهور هد عدم در ولا می همسة بین صدعین الا مهد عالم داد می حد حد من حوارح الدان الامان بحالی عادی عادم می سد می در الا دهو ساهده و تحدید عادم می در حیا شهر و بی سد می در الا دهو ساهده و تحدید

مهد در این الدفیق لأمد الحدد هم الدته الحرافی و وهو مرد العارته این للجیر و هاری و در الاه

ورث می این است دو دارات الفسار و لا حصوری حوال معلی و لا حصوری حوال حوال معلی و الفیلی می الفیلی می الفیلی می ا العظم و این هم حاصمه حمه در الفیلی و لعمل و العمل و وه حمی الاوجاد و لا الفیلی می الفیلی و الفیلی می الفیلی الفیل

یهمان بدکندر او کا کل باحث فی در خ الإسام و متلق با الله میں او شک عصاحل الله مرافع محمد اللی و والد اربی و والأشعری وه عراف اله

وليث كلة حق فالعرابي للا إن أحد لدين أشيدوا أهلكان

امیک لاسلامی ، وادمو دعامه واسته علی دستای

و هان ما بن آکر آموال المداهات الدیک به آمراهم ال فی الموحم ب الاسالمیه را معرجه ها البات عود حسه کلاسه فی سحند به المهده را و این استخوا از علی آدهان الحراهیم او عدم الله به مان داراسه

ه لا می ما منطع آن مین بده ف فرم ما فاحدث به ماه ماه فرکر به م الایم ما به بین اسه معید می خان فراد دعای می کنام دم کان افزا مداری این ایا تم

ا ما ماین المحلی استه ما های مهدو و دره سعوب و الا ا حالی بدا استه مالا مستحولاً علی عمول استه ب دافه . ا حال المداعلی المدالات استعلی و مداره اشد از ا

ومن أمر به هیسه أن سهان = ق مسته القلب و ماسه با مسای، را ماحث متابات و ما طاب المثالد محارات على حواث و لعصد ، فقد مرج المرالي المقائد ا من المحمد في المام المن المام ا

ه چو کی سید او عاریی و خطر با می فالموفایه عطی یا دوره دکر می خربی خط با می رخان صدفی به فی اشتوف او در کر باید می و مستم و حمید خط با می حد می و مستم و حمید خط با می حد می و مستم و حمید

ومعرفه محل و آمارد لاکر امالی فقد انجست النواحی و و م یخط ادامان راحل و حدال حظر با این راحار استعاده این کال و حداده و به وقیمینه

عط در الدري لاهموي و ها و ها في عديه لو دري عديد الو دري لاحياس و دري متكارد أو دري الدول الدول

ages bulle

حدد المران ، عسمه ، هص بدي وتو به ، ويدهب المقدم تدرج و برع في حدر والاستخراج، ويتعدعن الروح

والقلب، وجمهرة المسلمين في حبرة، ورجل الشارع متعب القلب، متعب الروح، لا يعرف كيف يهتدى، ولا يعرف كيف بطمئن بين تلك النيارات.

فحطم الفزالى القاسفة ، وصرع المذاهب ، شم أتى إلى الجمهرة الإسلامية فحاطب منها القلب والروح وأدخل السلام والهدوء إلى القاوب والأرواح ،

وأعاد الاسلام شبايه في القلوب؛ وحجته في العقول؛ ومكانته في الأرواح والعيادات .

هدم الغزالى الفلسفة القديمة ليقيم الدين ويعلى بنيانه ، ثم عاد بالناس من الجزى وراء النظر يات والجدليات واختلاف المذاهب إلى روح الإسلام وجوهره الصافى ، ومثله العليبا الداعية إلى الإعان والسلام .

علم الناس أن الحياة محبة ، محبة أنه في جلاله ، ومحبة للأنبياء جبعهم ، ومحبة البشرية كافة ومحبة المخبر على تعدد ألواله وساعدة عليه بالنفس والمال ، ودقع للأذي عن كل روح أيًا كان لونها أو دينها ،

ل عبد الباتى سرور عم

القضايات

يهرح الأستاذين أحمد عجد شاكر وعبد السلام هرون

اختيار دقيق مواقي، من غيس الشعر في العدور الأولى ، قيه ١٣٠ تصيدة من الأدب العالى النخم ، تخيره إمامان كيمان من ألمة القرن الثاني : إرجم بن عبدالله بن حسن بن حسن بن عيان أبي عالب ، أحد أجلان آل البهت و نبائلهم ، تخير منها ٧٠ فصيدة ، ثم بن عليها التكتاب ، الفضل بن مجد الشي .

وقد شرح الكتاب عام من أكر عاماء العربية في الترن التناك، أبو الله الأنباري الكبر التوفي سنة ٢٠٠٥ شيرها واسعاً ضغما ، أابت فيه أنوال الأفدمين في نفسج الترب بنصوصها العصيمة التوبة .

وهما الدرع الطلع طبعته بيامنة اكتفورد منذعهد إميد، ولكه عزيز الوجود عالى الثمن ،

فرأى التاريان أن يتريا الإفادة منه الأدباء والتعليق و مقا ومالا ، فا قول موجر عدم ، وزاداها محة وإلفانا واستدراكا ، والتكرا ليه في قول موجر عدم ، وزاداها محة وإلفانا واستدراكا ، والتكرا ليه شيئا طريفا ، يعين على فهم العصيد ، بدكر وجو العصيدة الذي يبين عن الأحداث التاريخية التي تتعلق بها ، ومراني الناهر ومناصده منها ، تم تخرج أياتها من مصادر الأدب وعبولة ، وقد العلوى هنا المرح عن أكثر من مائة وستين كذ أو معيى لم تذكر في العاجم العرواة ، عن أكثر من مائة وكل ألب ، ومائية المتمراه والعواقى ، والرفادات على وأتما الكتاب فههارس دقيقة للشمراه والعواقى ، والرفادات على والناهم عن صعيم لنوان التحر ، والكتاب يقم في جروي فيهما أكثر من ٥٠ ع صفعة وغيما ٥٥ والكتاب يقم في جروي فيهما أكثر من ٥٠ ع صفعة وغيما ٥٠

بمناسبة إعسالان يوم النصر ... واستمداد الدول لوضع قواعد سلام دائم على الأرض ... ونهوض الأم إلى البناء والتممير ...

تقدم دار المعارف إلى العالم العربي كتاب التعاون الدولي والسلام العام بنه مضرة صاحب العزة محمد رفعت بك

النمن ٢٠٠

المحل الرئيسي بالناهرة : ٧٠ شارع المجالة

فرع الأسكنونة : ٣ ميدان عمد على

مكاب فاسطين وشرق الأردان : شارع مأمزالة بالعدس

مكتب السودان ؛ شارغ السردار بالحرطوم

ولها متعهدول بيروث ودمش وينداد